

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของ
นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์

ของ

นางสาว นันทา ศรีสังทรัพย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

สิงหาคม 2545

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

650.0711

ว 4265

8.3

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของ
นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ

ของ

นางสาว นันทา ศรีสังทรัพย์

21 ต.ค. 2545

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

สิงหาคม 2545

152144

นันทา ศรีสงทรัพย์.(2545).แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน จำแนกตามเพศ อายุ สถานศึกษา อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2543 2544 2545 และนิสิตโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2542 2543 2544 2545 รวมทั้งสิ้น 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และ One-Way Analysis of Variance ใช้วิธีในการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่โดยวิธีการของ LSD

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นิสิตที่มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. นิสิตที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นิสิตที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนโดยรวมและด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นิสิตที่มีสถานศึกษาแตกต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นิสิตที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้านพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ
6. นิสิตที่เข้าศึกษาปีการศึกษาที่ต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนโดยรวมและด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

**THE GRADUATE STUDENTS' MOTIVATION IN DECIDING TO STUDY
THE BUSINESS EDUCATION AT SRINAKARINWIROT UNIVERSITY**

**AN ABSTRACT
BY
MISS. NANTA SRISONGSUB**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree in Business Education
at Srinakarinwirot University
August 2002**

Nanta Srisongsub. (2002). *The Graduate Students' Motivation in Deciding to Study the Business Education at Srinakarinwirot University*. Master Thesis, M.Ed. (Business Education). Bangkok : Graduate School, Srinakarinwirot. University. Advisor : Assoc. Prof. Dr. Aree Punmanee.

The research aimed at studying and comparing the graduate students' motivation in deciding to study the master degree in Business Education at Srinakarinwirot University. The study was conducted in the 3 aspects : personal, social acceptability and institutional ones ; and then categorized by sexes, ages, former school, occupations and academic years of entrance.

The target subjects used in the research were totally comprised of 200 students. They were the master degree students at Srinakarinwirot University entering in the academic years of 2000, 2001 and 2002 ; and those from Petchaburi Business Administration College who entered in the academic years of 1999, 2000, 2001 and 2002.

The research instrument used was the questionnaire with the 5-rating scales. The statistical analyses employed were the percentage, standard deviation, t-test, and One-Way Analysis of Variance. The difference between the 2 groups was tested by the method of LSD.

The results could be summarized as followed :

1. Considering both the all aspects and each one, it was found that there was a high level of the students' motivation in deciding to study the master degree in Business Education at Srinakarinwirot University.

2. It was found that the students of different sex groups had no statistical significant difference in the motivation to study in the Business Education.

3. Concerning the private aspect, it was revealed that the students of different age groups had a 0.05 level statistical significant difference in the motivation to study in the Business Education. However, it was found that there was no statistical significant different in the aspects of social acceptability and institutions.

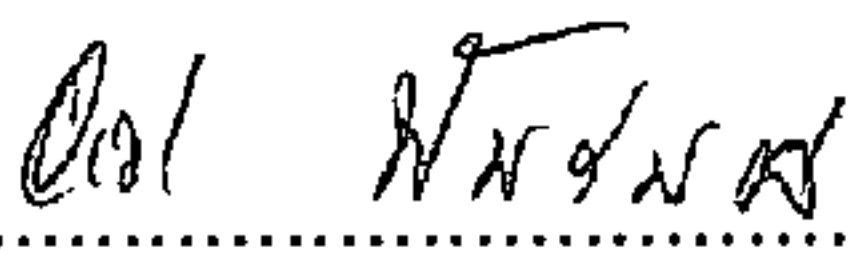
4. For students attending Srinakarinwirot University and those attending Petchaburi Business Administration College, it was revealed that their motivation to study in the Business Education was not significantly different either in terms of each aspect or all aspects.

5. Concerning the students' various occupations, it was found that their motivation to study in the Business Education was not significantly different when all aspects were considered together. Additionally, when each aspect was considered separately, it was found that there was no significant different either.

6. For students entering in the different academic years, it was found that their motivation to study in the Business Education was not significantly different in the personal and social acceptability ones ; whereas there was a significant different at the level of 0.05 in the institutional aspect.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้พิจารณา
สารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

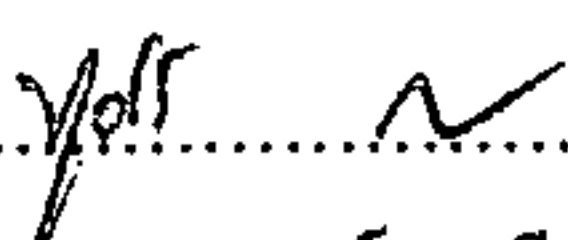
ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพียร ลิ้มไทย)

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพียร ลิ้มไทย)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ชุตรี วงศ์รัตนะ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กวี วรกวิน)
วันที่ 31 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2545

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ดี เนื่องจากความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก
รองศาสตราจารย์ ดร.อารี พันธุ์มณี อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้เสียสละเวลาอันมีค่านับตั้งแต่เริ่มต้น
ดำเนินการจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง อธิบายให้
ผู้วิจัยเข้าใจอันเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกทราบบ้างในความกรุณา จึงขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพิรุ ลิ้มไทย รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตนะ

อาจารย์ สัญฐานกร ชูทรัพย์ ที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจคุณภาพเครื่องมือและเป็น
กรรมการ ตลอดจนให้คำแนะนำในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ จุงใจ แสงพันธ์ และคณาจารย์ภาควิชาบริหารธุรกิจทุกท่านที่กรุณาให้
คำแนะนำสั่งสอนและให้ความรู้ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณทองม้วน เซวน์เกษม หัวหน้างานนโยบายและแผน และเพื่อร่วมงานทุก
ท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ คุณไพโรจน์ จันดา เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ภาควิชา
ชีววิทยา และคุณอารยา นันทราทิพย์ ภาควิชาชีวเคมี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ใน
การประมวลข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณ คุณสมพร เลิศมังกรวง อาจารย์ 2 ระดับ 7 วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา เป็น
ผู้ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ข้อมูล

ขอกราบขอบพระคุณพี่ เพื่อน น้อง วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียน
พณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการกรอกแบบสอบถาม

ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณของบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่
อดีตถึงปัจจุบัน

นันทา ศรีสังทรัพย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายของแรงจูงใจ.....	6
ประเภทของแรงจูงใจ.....	7
แรงจูงใจในการเลือกเรียน.....	8
ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	9
ข้อสมมุติฐานทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจมนุษย์.....	15
ความหมายธุรกิจศึกษา.....	18
ปรัชญาธุรกิจศึกษา.....	19
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
ประวัติความเป็นมาของหลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์	24
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	26
ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย.....	26
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	26
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล.....	28
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
การนำเสนอผลการวิจัยข้อมูล.....	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	47
ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	47
วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	47
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	48
อภิปรายผล.....	50
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย.....	53
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	53
บรรณานุกรม.....	54
ภาคผนวก ก.....	58
ภาคผนวก ข.....	60
ภาคผนวก ค.....	69
ภาคผนวก ง.....	76
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนและร้อยละของนิสิตที่ตอบแบบสอบถาม.....	33
2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน.....	34
3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน...จำแนกตามอาชีพ.....	35
4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามปีการศึกษาที่เข้าศึกษา.....	35
5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านส่วนตัว โดยรวมและรายข้อ.....	36
6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านการยอมรับของสังคม โดยรวมและรายข้อ.....	37
7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านสถาบัน โดยรวมและรายข้อ.....	38
8 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ.....	39
9 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ.....	40
10 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามสถานศึกษา.....	40
11 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ.....	41
12 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามปีการศึกษาที่เข้าศึกษา.....	42
13 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านสถาบัน เป็นรายคู่ด้วยวิธี LSD จำแนกตามปีการศึกษาที่เข้าศึกษา.....	43
14 ความคิดเห็นเพิ่มเติม จากแบบสอบถามปลายเปิด ด้านส่วนตัว.....	44
15 ความคิดเห็นเพิ่มเติม จากแบบสอบถามปลายเปิด ด้านการยอมรับของสังคม.....	45
16 ความคิดเห็นเพิ่มเติม จากแบบสอบถามปลายเปิด ด้านสถาบัน.....	46

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 การเกิดแรงจูงใจ.....	12
2 จุดมุ่งหมายของธุรกิจศึกษา.....	20
3 หลักสูตรธุรกิจศึกษา.....	21

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษา เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ อันเกิดจากสภาพแวดล้อมสังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ :2542: 2,5)

การศึกษา คือการสร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถมีทักษะพื้นฐานที่จะมีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงาม มีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม มีความพร้อมที่จะประกอบการทำงานอาชีพได้ การศึกษาช่วยให้คนเจริญงอกงาม ทั้งทางปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคม การศึกษาจึงเป็นความจำเป็นของชีวิตอีกประการหนึ่ง นอกเหนือจากความจำเป็น ด้านที่อยู่อาศัย อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และยารักษาโรค การศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่ 5 ของชีวิตที่จะช่วยแก้ปัญหาทุก ๆ ด้านและสำคัญที่สุดของชีวิตในโลกที่มีกระแสความเปลี่ยนแปลงทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว และส่งผลกระทบให้วิถีดำรงชีวิตต้องเปลี่ยนแปลง เช่นเดียวกัน การศึกษายังมีบทบาทและความจำเป็นมากขึ้นด้วย การศึกษาจะช่วยให้ทุกคนมีชีวิตที่ดีมีความสุข (พนม พงษ์ไพบูลย์. : www.moe.go.th/main2/article/article_panom/index.htm)

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ระบบบัณฑิตศึกษา นับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนา กำลังคนของประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาและปรับปรุงบทบาทของการศึกษา เพื่อให้สามารถเป็นแหล่งผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพควบคู่กับการเป็นแหล่งระดมแสวงหา สร้างและเผยแพร่ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล เป็นกำลังที่สำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไป (ชุตินันท์ แสงหิรัญ 2537 : 23-24) ซึ่งในปัจจุบันธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันมากขึ้น จำเป็นที่ทุกคนต้องมีความรู้ความเข้าใจในโลกธุรกิจ และบทบาทของธุรกิจที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ อย่างน้อยก็เพื่อพื้นฐานในการดำรงชีวิตประจำวัน ธุรกิจศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญในการจัดหาความรู้ให้กับบุคคลทุกวัยให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในโลกธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ ธุรกิจศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยจะเน้นเรื่องการบริหารและการจัดการ เป็นการผลิตนักธุรกิจระดับมืออาชีพ (จรรยาศรี มาดิลกโกวิท. 2538 : 1 , 9)

ในปัจจุบันวิชาเอกธุรกิจศึกษามีการเปิดสอนในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก จากการสัมภาษณ์กลุ่มเป้าหมาย เกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เนื่องจากแต่ละคนมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนแตกต่างกันไป สาเหตุหนึ่งเนื่องมาจากมหาวิทยาลัยเปิดรับสมัครผู้ที่จบปริญญาตรีจากหลากหลายสาขา ทำให้ผู้ที่จบจากสาขาอื่นๆ สามารถที่จะมาศึกษาต่อในสาขานี้ได้ ส่วนกลุ่มเป้าหมายที่ทำงานในหน่วยงานของเอกชนในด้านการฝึกอบรมหรือด้านอื่นๆ ต้องการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบอยู่ และเพื่อนำวุฒิที่ได้ไปใช้ในการเลื่อนระดับตำแหน่งหัวหน้างาน นอกจากนี้ผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาโทจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒนั้น

ค่อนข้างที่จะได้รับความเชื่อถือจากสังคม เพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในด้านการผลิตบุคลากรครูที่มีคุณภาพ จริยธรรม ค่าลงทะเบียนเป็นระบบเหมาะสม และสำหรับคนที่ทำงานในองค์กรบริษัทต้องการเป็นคนทันสมัยคือทันต่อเหตุการณ์ในโลกของธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างไม่หยุดยั้ง เช่นมีการนำระบบคอมพิวเตอร์เข้ามาช่วยในการเรียนการสอน บางคนต้องการเรียนให้สำเร็จเพื่อต้องการปริญญาบัตร อีกทั้งช่วยในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการฝึกอบรมและวิธีดำเนินการฝึกอบรมเพื่อนำความรู้ที่ได้รับกลับไปพัฒนาหน่วยงานหรือองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น ในสังคมปัจจุบันคนที่เรียนจบปริญญาตรีมีมากเพราะรัฐบาลสนับสนุนให้ทุกคนเรียนเพื่อเพิ่มพูนความรู้ แม้กระทั่งคนทำงานแล้วก็สามารถไปเรียนได้ในช่วงเลิกงาน และเป็นแนวทางในการศึกษาต่อในชั้นปริญญาเอกด้วย การศึกษาเป็นการศึกษาตลอดชีวิต ดังนั้นคนจึงจำเป็นต้องขวนขวายหาความรู้ตลอดเวลา การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก

จากความคิดเห็นที่แตกต่างกันนี้ทำให้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ควรจะศึกษาถึงเหตุผลในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ซึ่งความมุ่งหวังของแต่ละคนอาจจะเกิดจากแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความเชื่อ่านิสิตที่ตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา มีความต้องการหรือมีแรงจูงใจใดบ้างที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงแรงจูงใจในตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตาม เพศ อายุ สถานศึกษา อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบถึงแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อผู้บริหาร หัวหน้าภาควิชา และบุคคลที่เกี่ยวข้องใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการจัดหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และวิธีการรับบุคคลเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษา เพื่อผลิตบุคลากรด้านธุรกิจศึกษาที่มีคุณภาพในอนาคตให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและตลาดแรงงาน

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2543 ปีการศึกษา 2544 ปีการศึกษา 2545 และนิสิตโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา 2542 ปีการศึกษา 2543 ปีการศึกษา 2544 ปีการศึกษา 2545

กลุ่มเป้าหมายทั้งหมด 200 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1 ตัวแปรอิสระ

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2. อายุ

1.2.1 25-40 ปี

1.2.2 40 ปีขึ้นไป

1.3 สถานศึกษา

1.3.1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1.3.2 โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

1.4 อาชีพ

1.4.1 รับราชการ /พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.4.2 ประกอบอาชีพส่วนตัว

1.4.3 พนักงานบริษัท/ห้างหุ้นส่วน

1.5 ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา

1.5.1 ปีการศึกษา 2542

1.5.2 ปีการศึกษา 2543

1.5.3 ปีการศึกษา 2544

1.5.4 ปีการศึกษา 2545

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 3 ด้านคือ

2.1 ด้านส่วนตัว

2.2 ด้านการยอมรับของสังคม

2.3 ด้านสถาบัน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน หมายถึง แรงกระตุ้น สิ่งเร้าในการตัดสินใจเรียนวิชา เอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรี บริหารธุรกิจ แบ่งออกเป็น

1.1 ด้านส่วนตัว หมายถึง ปัจจัยที่กระตุ้นหรือชักนำให้นิสิตตัดสินใจเลือกเรียนวิชา เอกธุรกิจศึกษา เพื่อศึกษาหาความรู้ที่สูงกว่าเดิม และได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ ในการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ รู้ทันต่อสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

1.2 ด้านการยอมรับของสังคม หมายถึง ปัจจัยที่กระตุ้นหรือชักนำให้นิสิตตัดสินใจเลือกเรียน เอกธุรกิจศึกษา เพื่อความมั่นคงทางด้านอาชีพเรียนจบหลักสูตรแล้วสามารถหางานง่าย มีโอกาสเลือกงานทำได้ตามความชอบใจ และมีโอกาสในการได้รับค่าจ้างที่สูงขึ้น นำความรู้ หรือประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับไปพัฒนาชุมชน หรือหน่วยงานให้ดีขึ้น เพื่อความมีเกียรติและชื่อเสียงในสังคม สร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและมีโอกาสในการพบปะเพื่อนฝูง

1.3 ด้านสถาบัน หมายถึง ปัจจัยที่กระตุ้นหรือชักนำให้นิสิตตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง มุ่งเน้นผลิตบุคลากรในด้านการศึกษาโดยตรง คณะอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเป็นทรงคุณวุฒิมีความรู้ ความสามารถมีชื่อเสียงในด้านการเรียนการสอนเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ และค่าลงทะเบียนไม่แพง วัสดุ ครุภัณฑ์ เทคโนโลยีและบรรยากาศในชั้นเรียนดีมากเป็นมหาวิทยาลัยที่ยอมรับของนานาชาติ

2. นิสิต หมายถึง ผู้ที่ศึกษาในระดับปริญญาโทสาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2543 2544 2545 และนิสิตโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2542 2543 2544 และ 2545

3. สถานศึกษา หมายถึง สถานที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนหรือศึกษาหาความรู้คือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

4. อาชีพ หมายถึง งานประจำที่นิสิตทำในขณะที่ศึกษาอยู่หรือเพื่อการดำรงชีพตามปกติ

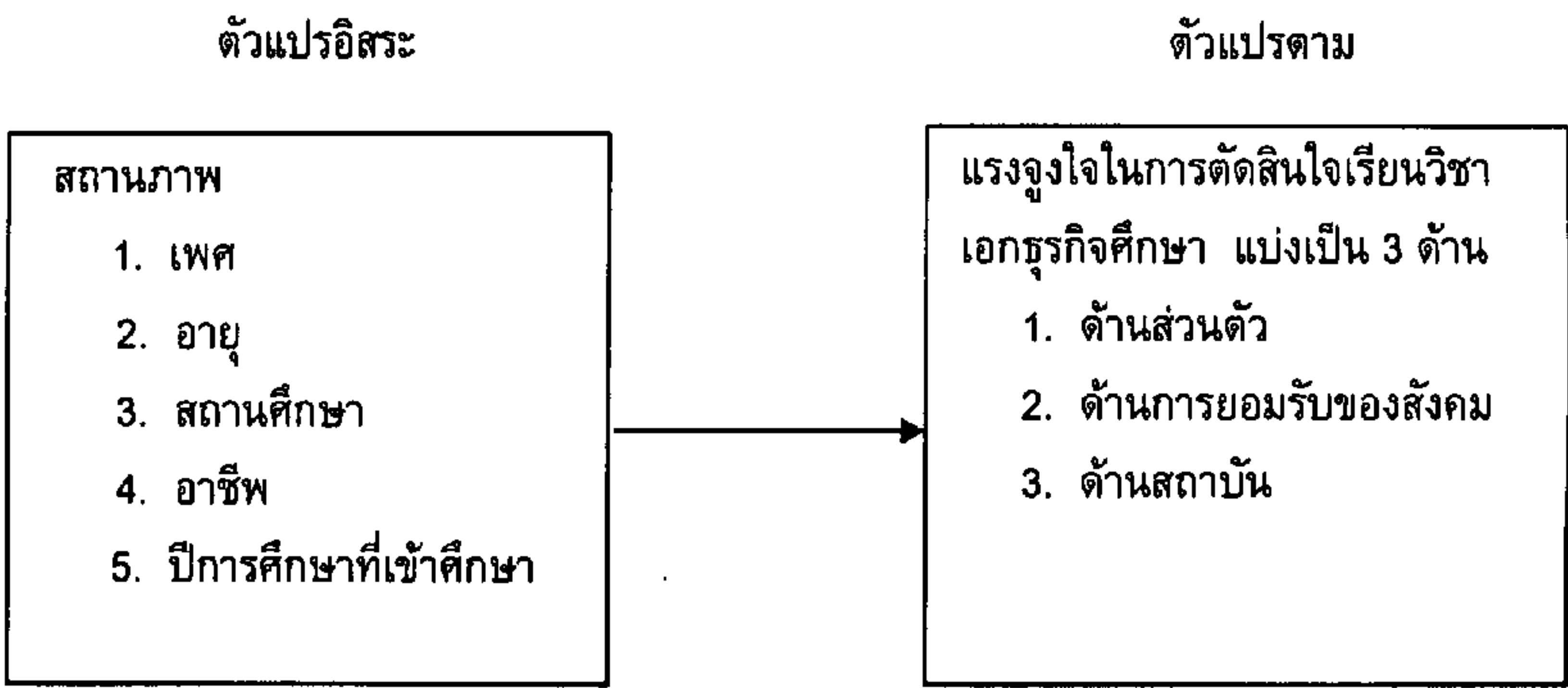
4.1 รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ หมายถึง นิสิตที่เป็นข้าราชการพลเรือน ครู อาจารย์ทหาร ตำรวจ หรือลูกจ้างของหน่วยงานราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

4.2 ประกอบอาชีพส่วนตัว หมายถึงผู้ที่ปฏิบัติงานเป็นเจ้าของกิจการเองหรือค้าขาย

4.3 พนักงานบริษัท / ห้างหุ้นส่วน หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานประจำตำแหน่งผู้จัดการ หรือลูกจ้างที่ทำงานในบริษัท ห้างร้าน หรือธุรกิจภาคเอกชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นิสิตที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกัน
2. นิสิตที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกัน
3. นิสิตที่มีสถานศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกัน
4. นิสิตที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกัน
5. นิสิตที่เข้าศึกษาปีการศึกษาที่ต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1 แรงจูงใจ

- 1.1 ความหมายของแรงจูงใจ
- 1.2 ประเภทของแรงจูงใจ
- 1.3 แรงจูงใจในการเลือกเรียน
- 1.4 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ
- 1.5 ข้อสมมุติฐานทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจมนุษย์

2 ธุรกิจศึกษา

- 2.1 ความหมายของธุรกิจศึกษา
- 2.2 ปรัชญาของธุรกิจศึกษา
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3 ประวัติความเป็นมาของการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1 แรงจูงใจ

1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ (Motivation) เป็นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่งในการผลักดัน กระตุ้นดึงดูดให้บุคคลสำเร็จ บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นผลจากการได้รับการตอบสนองต่อความต้องการของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตามแรงจูงใจได้มีนักวิชาการทางการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศได้ให้ความหมายไว้ต่างกัันดังนี้

วิจิตร อวระกุล (ม.ป.ป. : 189) การจูงใจ คือ การใช้ศิลปะทำให้บุคคลหรือกลุ่มชนเป้าหมายเปลี่ยนทัศนคติและแนวทางปฏิบัติไปสู่เป้าหมายที่ผู้จูงใจต้องการด้วยความสมัครใจ การจูงใจจะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความร่วมมือทั้งสองฝ่าย

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2524 : 39) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือมักจะชักนำให้บุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2528 : 18) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลเป็นแรงผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรม

โยธิน ศันสนยุทธ (2535 : 41) แสดงทัศนะว่า การจูงใจหมายถึง ความโน้มน้าวเียงที่จะกระทำเพื่อบรรลุเป้าประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง

อารี พันธุ์ณี (2538 : 179) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่าหมายถึง ภาวะใดๆก็ตามที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมา

สิริอร วิชาวุธ (2543 : 225) กล่าวว่าแรงจูงใจจะทำให้เกิดพฤติกรรมหนึ่งขึ้นมาอย่างต่อเนื่องและมีเป้าหมาย เช่น จูงใจให้ทำงานทุกวันไม่มีวันหยุดเพื่อสร้างฐานะและความมั่นคงให้แก่ครอบครัว จูงใจให้พากเพียรในการเรียนเพื่อให้ได้รับคะแนนสูง และเกิดความภูมิใจในตน

จากความหมายที่ได้กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาวะการณที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ และมีส่วนสัมพันธ์โดยตรงกับสภาวะที่ทำให้เกิดแรงจูงใจ เพื่อสนองความต้องการของตน

ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962 : 314) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึงปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ไปกระตุ้นบุคคลให้เกิดพลังและนำไปสู่การกระทำ

การ์ริสัน (Garrison. 1997 : 208) ได้ให้ความหมายแรงจูงใจว่าเป็นแรงขับภายในซึ่งมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมออกในระยะแรกเพื่อบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และแสดงพฤติกรรมต่อไปเรื่อยๆเมื่อประสบผลสำเร็จ

เกอร์เลอแมน (Grellerman. 1968 : 171) ได้ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง ความมุ่งมั่นในการกระทำ เพื่อดำเนินสู่เป้าหมายที่กำหนด และมีการใช้พลังที่พอเหมาะ โดยเฉพาะเพื่อให้ความมุ่งมั่นนั้นได้บรรลุเป้าหมาย

โลเวลล์ (Lovell. 1980 : 109) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า เป็นกระบวนการที่ชักนำใ้มน้าวให้บุคคลเกิดความพยายาม เพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ

บารอน และ พอลลัส (Baron and Paulus, 1991 : 132) กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการชุดหนึ่ง ซึ่งทำให้พฤติกรรมของบุคคลเกิดพลังและกำกับให้พฤติกรรมที่เกิดพลังนั้นได้บรรลุเป้าหมายบางประการ

1.2 ประเภทของแรงจูงใจ

เชอร์รีฟ (M.Sherif : 1956) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย เป็นความต้องการทางด้านร่างกายเกี่ยวกับ อาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความคุ้มครอง ความปลอดภัย การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด แรงจูงใจทางด้านนี้จะมีสูงมากในวัยเด็กตอนต้น และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motivation) เป็นความต้องการที่มีผลมาจากด้านชีววิทยาของมนุษย์ในความต้องการอยู่ร่วมกันกับครอบครัว เพื่อนฝูงในโรงเรียน เพื่อนร่วมงาน เป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ซึ่งในบางวัฒนธรรมหรือบางสังคมจะมีอิทธิพลที่เข้มแข็งและเหนียวแน่นมาก

เอนกกุล กรีแสง (2517 : 28 : 32) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย การพักผ่อน การขับถ่ายและความต้องการทางเพศ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นในภายหลัง เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้

3. แรงจูงใจส่วนบุคคล (Personal Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ หมายถึง แรงจูงใจที่พัฒนาขึ้นในตัวคน ซึ่งจะแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐานมาจากความต้องการทางร่างกาย และความต้องการทางสังคมประกอบกัน แต่ความรุนแรงจะมากน้อยต่างกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลที่สำคัญคือการติดยาเสพติดหากไม่เสพจะเกิดอาการผิดปกติกับร่างกาย อีกประการคือ ระดับความมุ่งมั่น คือแต่ละคนจะตั้งระดับความมุ่งมั่นไว้ไม่เหมือนกันและจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ

โยธิน ศันสนยุทธ์ ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางสรีระ เช่น แรงจูงใจที่ทำให้บุคคลกินและดื่ม
2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา เช่น แรงจูงใจที่จะรัก แรงจูงใจที่จะทำให้สำเร็จ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 227) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physical Motivation) คือแรงจูงใจที่ติดตัวมาแต่เกิด มีความจำเป็นในการดำเนินชีวิต ซึ่งเกิดจากความต้องการทางร่างกาย ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความคุ้มครอง ความปลอดภัย การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด ความต้องการทางเพศ ความกระหายน้ำ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motivation) คือแรงจูงใจที่เกิดขึ้นหลังจากการเรียนรู้ในสังคม ได้แก่ ความต้องการความรัก ความอบอุ่น การเป็นที่ยอมรับในสังคม ความมีเกียรติได้รับความยกย่องชมเชย เป็นต้น

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140) ได้จำแนกแรงจูงใจออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจเพื่อความอยู่รอด (Survival Motives) เป็นแรงจูงใจที่ช่วยให้คนเราสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ แรงจูงใจชนิดนี้มักจะสัมพันธ์กับสิ่งเบื้องต้นที่คนเราต้องการในชีวิต เช่น อาหาร น้ำ อากาศ การขับถ่าย ฯลฯ เป็นต้น

2. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในสังคม อาจได้รับอิทธิพลโดยตรงจากสิ่งเร้าที่เป็นบุคคล หรือ จากวัตถุที่มองไม่เห็นได้ จับต้องได้ หรือ มาจากภาวะทางสังคมที่มองไม่เห็นก็ได้ เช่น การมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น การเป็นผู้นำ การสร้างมิตร เป็นต้น

3. แรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง (Self Motives) แรงจูงใจชนิดนี้ค่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควร และเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจที่เกี่ยวกับความสำเร็จหน้าที่การงาน หรือ ความสำเร็จในชีวิต เป็นต้น

1.3 แรงจูงใจในการเลือกเรียนสาเหตุที่นักศึกษาผู้ใหญ่เข้ามาเรียนใหม่

นอกจากที่ผู้อ่านได้ทราบถึงคุณลักษณะโดยทั่วไปของนักศึกษาผู้ใหญ่แล้ว ถ้าเราได้ทราบถึงเหตุผลที่ผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่กลับเข้ามาเรียนใหม่อีกครั้ง ก็จะช่วยให้เราเข้าใจในตัวนักศึกษาผู้ใหญ่ได้ดียิ่งขึ้นเกี่ยวกับเหตุผลที่นักศึกษาเข้ามาเรียนใจชั้นเรียนการศึกษานักศึกษาผู้ใหญ่ นั้น นักการศึกษาผู้ใหญ่ของอังกฤษคือ โรเจอร์ ไดกลัฟถึงไว้ในหนังสือชื่อ "Adult Learning" ดังนี้ (Roger.1979 : 13-20)

1. แรงจูงใจด้านอาชีพ จากการศึกษาพบว่า เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญอย่างมาก ในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้โดยการเข้ารับการศึกษากลับครั้ง โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ใหญ่วัยต้น ทั้งนี้ก็เพราะว่าจะช่วยส่งเสริมโอกาสความก้าวหน้าในอาชีพการงานที่ดำเนินการอยู่แล้ว จากการสำรวจข้อมูลของสถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติในประเทอังกฤษ (NIAE : National Institute of Adult Education) ปรากฏว่าประมาณเกือบร้อยละ 10 ของนักศึกษา ให้ข้อมูลว่าการเข้ามาเรียนด้วยความมุ่งมั่นเกี่ยวกับความก้าวหน้าในการงานและอาชีพนั่นเอง

2. แรงจูงใจมุ่งพัฒนาตนเอง (Self-Development) เป็นการสนองความต้องการส่วนบุคคลของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะในด้านที่เป็นความรู้ทั่วไป หรืออาจจะเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่องานอดิเรก (Creative Hobby) ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในประเทศอังกฤษ ซึ่งจัดดำเนินการโดย NIAE ปรากฏว่านักศึกษาผู้ใหญ่มากกว่าร้อยละ 40 บอกเหตุผลในการเข้ามาเรียน ก็เพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ตามความสนใจให้มากขึ้น ทั้งนี้ได้พบด้วยว่า ผู้เรียนซึ่งเข้ามาด้วยแรงจูงใจประเภทนี้จะเป็นหญิงมากกว่าชาย

3. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motives) กิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ได้รับความสนใจจากผู้เรียนค่อนข้างมากด้วยเหตุผลทางด้านสังคม นักศึกษาจึงเข้ามาเรียนเพื่อมีโอกาสพบเพื่อนใหม่ เพื่อรู้จักกับครูผู้สอน ตลอดจนบรรยากาศที่แปลกออกไปจากชีวิตประจำวัน และในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทางสมองและสติปัญญา (Intellectual Motives) แทรกอยู่ด้วย จากการสำรวจของสถาบัน NIAE พบว่าเหตุผลนี้มีจำนวนถึงร้อยละ 10 ของนักศึกษาผู้ใหญ่

4. แรงจูงใจอื่นๆ (Other Motives) สำหรับเหตุผลอื่นๆในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ ได้แก่ ช่วยให้ได้รับโอกาสที่สอง (Second Chance) สำหรับผู้ใหญ่ที่พลาดโอกาสในการเรียนจากระบบโรงเรียน ระดับประถมศึกษา หรือมัธยมศึกษา หรือบางคนอาจเข้ามาด้วยเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่จัดให้มีขึ้นภายในสถาบันแห่งนั้น ทำให้เขาได้มีโอกาสเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ โดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น การเรียนวิชาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ การใช้เครื่องมือด้านช่างไฟฟ้า ช่างเครื่องยนต์ ห้องปฏิบัติการด้านวิทยาศาสตร์และภาษาต่างประเทศ รวมทั้งบรรยากาศอื่นๆ ภายในสถาบันศึกษานั้น ก็มีส่วนส่งเสริมให้เขาเกิดความต้องการและสนใจเข้ามาสัมผัส และเรียนรู้กับกิจกรรมการศึกษาผู้ใหญ่ในช่วงใดช่วงหนึ่งของชีวิต (Human Life-Cycle)

สรุปได้ว่าแรงจูงใจ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจทางร่างกายและแรงจูงใจทางสังคม โดยแรงจูงใจทางร่างกายเกิดจากความต้องการที่ได้รับการกระตุ้นจากภายในร่างกาย ได้แก่ ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ส่วนแรงจูงใจทางสังคมจะเกิดหลังจากการเรียนรู้ในสังคม อันเป็นความต้องการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพื่อจะได้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมที่ต้องการได้รับการยกย่อง ต้องการเกียรติยศ ชื่อเสียง ตลอดจนต้องการความสำเร็จในชีวิต

1.4 ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีชื่อเสียง ได้แก่ ทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ ที่กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองหรือความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นย่อมจะแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไปอีก ไม่มีวันสิ้นสุด ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะ

ตามลำดับชั้นจากต่ำไปหาสูง (Hierarchy of Needs) คือเมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในขั้นสูงก็ตามมา ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ชั้น คือ (Maslow. 1954 : 80-92)

1. ความต้องการด้านร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย เป็นต้น

2. ความต้องการด้านความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการเพื่อให้ตนเองมีความปลอดภัย และมีความมั่นคงในฐานะและงานอาชีพ

3. ความต้องการทางด้านสังคมและการเป็นเจ้าของ (Social and Belonging Needs) เป็นความต้องการที่จะได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น และมีความรู้สึกที่ตนเองนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มทางสังคม เช่น มีความต้องการเพื่อน ต้องการเป็นที่รักและได้รับการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน

4. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องในสังคม (Esteem of Status Needs) เป็นความต้องการมีเกียรติยศชื่อเสียง ได้รับการยกย่องนับถือจากบุคคลทั่วไป

5. ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังไว้ (Self-actualization or Selfrealization Needs) ความต้องการนี้นับเป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เป็นความต้องการให้บรรลุผลสำเร็จในสิ่งที่ใฝ่ฝันไว้

สัวณัน วัฒนวงศ์. (2544 : 159-161) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ แยกออกเป็น 6 ด้านดังนี้

1. ความต้องการทางกายภาพ (Physical Needs) เป็นสิ่งที่สามารถสังเกตเห็นได้ง่าย ส่วนมากมนุษย์เรามีความต้องการทางด้านนี้เพื่อความคงอยู่ของร่างกาย ในทางการศึกษาผู้ใหญ่ คือความต้องการมองเห็น และได้ยินเสียง ความสุขสบาย การพักผ่อน หมายความว่าถ้าหากตัวหนังสือเล็กเกินไป เสียงพูดเบาเกินไป เก้าอี้แข็งเกินไป สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จได้

2. ความต้องการในการเจริญงอกงาม (Growth Needs) นักจิตวิทยาส่วนมากเห็นตรงกันว่า ความต้องการด้านนี้เป็นสิ่งสำคัญที่จะพาไปสู่ส่วนอื่นๆ ของความต้องการ ซึ่งก็ตรงกับความต้องการกระทำตามความสามารถ (Self-actualizational) ตามทฤษฎีของมาสโลว์นั่นเอง ผู้ใหญ่ที่มองไม่เห็นอนาคตของตนเองนั้น น่าสงสารมาก เพราะว่าการมองไม่เห็นความก้าวหน้าในอนาคตของตนเองทำให้คุณค่าอื่นๆ ลดลงอย่างมาก จากการศึกษาพบว่าคนที่เกษียณอายุแล้วสามารถทำงานให้เป็นประโยชน์ได้ จะมีการปรับตัวได้ดีกว่าคนที่ไม่สามารถหาแนวทางอื่น ๆ ได้

3. ความต้องการได้รับความมั่นคงปลอดภัย (The Need for Security) เป็นที่ยอมรับกันมานานแล้ว สัตว์โลกมีสัญชาตญาณสำหรับการป้องกันตัวเอง ความต้องการด้านความปลอดภัยทางร่างกาย ถ้าหากความต้องการความมั่นคงไม่ได้รับการสนองตอบ จะเกิดอาการทางพฤติกรรมตามมาด้วย คือ เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง โดยการถอนตัวออกจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

4. ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ (The Need for New Experience) เมื่อคนแสวงหาความมั่นคง เขาต้องผจญภัยและเสี่ยง คนเราจึงอาจจะเบื่อหน่ายต่องานประจำที่ซ้ำซาก (Routine) ดังนั้น เมื่อความต้องการด้านนี้เกิดสับสนขึ้นบุคคลจะเกิดความว้าวุ่นใจจนเกิดอาการทางพฤติกรรมเหนื่อยอ่อน ความต้องการได้รับประสบการณ์ใหม่ ๆ รวมทั้งแนวความคิดใหม่ ๆ

5. ความต้องการทางด้านจิตใจและอารมณ์ (The Need for Affection) คนทุกคนต้องการได้รับความรัก รวมทั้งการที่ประสบผลสำเร็จ ในบางครั้งก็เป็นสาเหตุมาจากความต้องการด้านนี้ อาจจะเรียกได้ว่าเป็นความต้องการทางด้านสังคม มีการร่วมกันแสดงความคิดเห็น ประสพการณ์ ความร่าเริง ความเศร้าโศก ถ้าหากความต้องการด้านนี้ไม่ได้รับการตอบสนองก็จะเกิดอาการ 2 ด้าน คือ การถอนตัวออกจากกลุ่มหรือมีลักษณะก้าวร้าว แสดงอาการเป็นศัตรู

6. ความต้องการได้รับการยอมรับ (The Need for Recognition) มนุษย์ส่วนมากต้องการได้รับความรู้สึก ว่าตัวเองมีคุณค่า ได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ในบางด้านของเขาความต้องการทางด้านนี้ทำให้เขาเข้าร่วมกลุ่มทางสังคม เป็นชุมชน สถาบันต่างๆทำให้เขาสามารถแสวงหาสถานภาพและความสนใจจากสมาชิกในกลุ่มได้ด้วย

นักการศึกษาผู้ใหญ่ซึ่งมีความเข้าใจความต้องการเหล่านี้ จะมีส่วนช่วยให้ผู้ใหญ่ลดปัญหาต่างๆลงได้อย่างมาก ด้วยการจัดโปรแกรมและกิจกรรมต่างๆเพื่อให้เกิดความมั่นคงแก่ผู้ใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม จิตวิทยา การเมือง โดยการจัดสภาพแวดล้อมให้มีความเหมาะสมในการก่อให้เกิดการเรียนรู้ขึ้น รวมทั้งการจัดโอกาสเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์อันอบอุ่นระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และให้เกิดบรรยากาศ

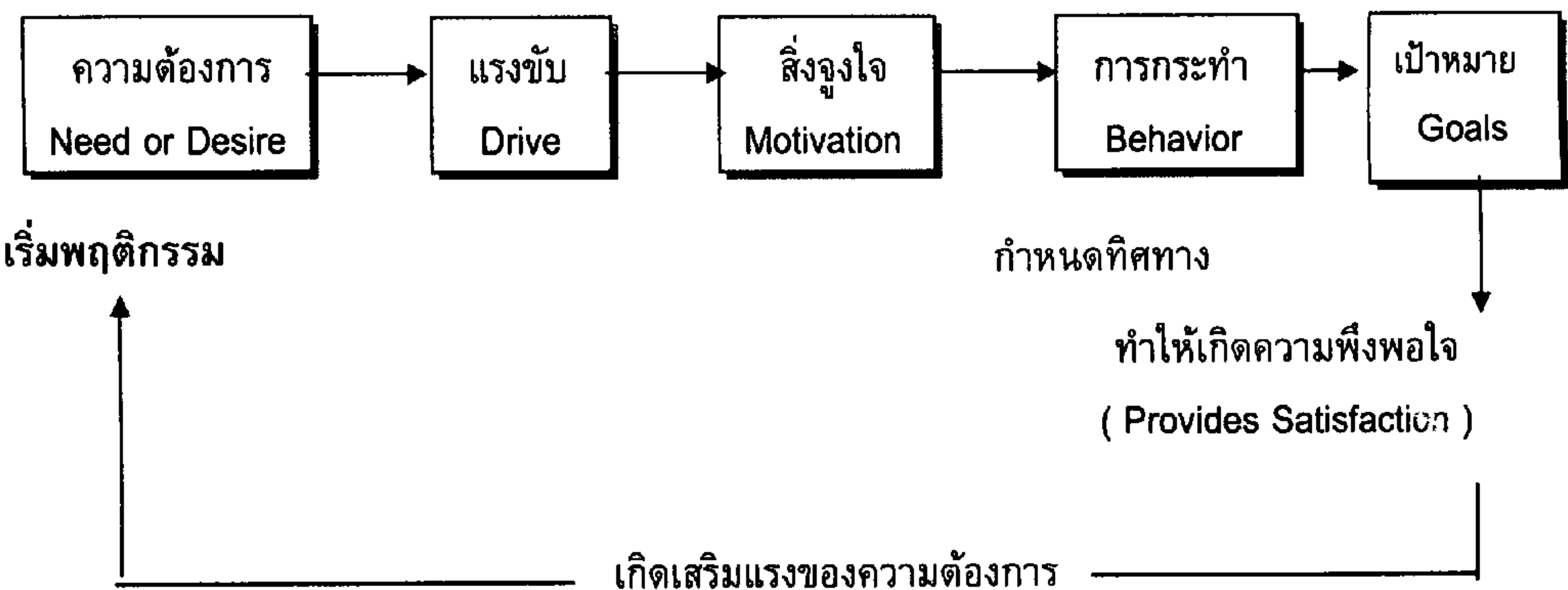
แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

แรงจูงใจ ตามพจนานุกรมการจัดการ (Dictionary of Management) ของทอส และ คาร์โรลล์ (Tois and Carroll 1982 : 387) หมายถึง แรงขับของแต่ละบุคคล ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม โดยเฉพาะที่เกิดขึ้นในการทำงาน หรือการกระทำที่บุคคลจะทำงานให้สำเร็จ โดยได้รับอิทธิพลจากการกระทำของคนอื่นที่กำหนดแนวทางเฉพาะใช้ในการบริหารโดยผู้บริหารจะจูงใจพนักงานทำงานให้องค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความหมายดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจ คือ แรงผลักดัน แรงกระตุ้น ที่เกิดจากความต้องการที่จะได้รับการตอบสนองต่อสิ่งกระตุ้นที่องค์กรจัดให้ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมในการทำงาน ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยแห่งความต้องการพื้นฐานได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน ความเจริญเติบโตในการทำงาน ปัจจัยสุขอนามัยนโยบาย และการบริหารงาน ขององค์กร ค่าจ้างเงินเดือนที่ได้รับ ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน สภาพการทำงาน ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ความมั่นคงในการทำงาน เมื่อวิเคราะห์ดูแล้วก็จะพบว่า แรงจูงใจเหล่านี้เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาพื้นฐานส่วนลึกของจิตใจภายใน (Subconscious) ซึ่งตามจิตศาสตร์นั้นถือได้ว่าเป็นสภาวะจิตใจที่ไม่อยู่ในความควบคุมของเรา เป็นที่รวมความคิดเพื่อการแสดงออกโดยเราไม่รู้ตัวหรือที่เรียกว่า จิตใต้สำนึกนั่นเอง ซึ่งจิตใต้สำนึกนี้บุคคลย่อมมีแรงจูงใจแฝงสัมผัสด้วยกันทุกคน

กล่าวโดยสรุปแล้ว แรงจูงใจ (Motivation) หมายถึงภาวะอินทรีย์ภายในร่างกายของบุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าเรียกว่า สิ่งจูงใจ (Motive) ก่อให้เกิดความต้องการอันจะนำไปสู่แรงขับภายใน (Internal Drive) ที่แสดงพฤติกรรมการทำงานที่มีคุณค่าในทิศทางที่ถูกต้องตรงตามเป้าหมายขององค์กร ดังนั้นการจูงใจจึงเป็นการกระทำทุกวิถีทางที่จะกระตุ้นให้พนักงานในองค์กรประพฤติปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามเป้าประสงค์ขององค์กร ซึ่งพื้นฐานสำคัญในการกระตุ้นให้พนักงานดังกล่าวแสดงพฤติกรรมที่องค์กรคาดหวังไว้ก็ด้วยการสร้างอินทรีย์ของพนักงานเหล่านั้นให้เกิดความต้องการ (Desire) ขึ้นก่อนเป็นอันดับแรก จากนั้นบุคคลก็จะเกิดความ

พยายามสืบเสาะแสวงหาสิ่งที่ต้องการนั้นก็คือการเกิดแรงขับเคลื่อนภายใน (Drives) หากมีสิ่งจูงใจที่เหมาะสมบุคคลก็จะสนองตอบด้วยการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมทุกอย่าง (Behavior) ให้ได้มาซึ่งความสำเร็จอันเป็นเป้าหมายสูงสุด (Goals) และเพื่อให้เกิดภาพฉาย สามารถอธิบายได้ ดังรูป

ภาพประกอบ 1 การเกิดแรงจูงใจ

ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

โดยทั่วไปแล้วมนุษย์มิได้ทำงานอย่างเต็มความสามารถเสมอไป การจูงใจให้เกิดการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคคล ทำให้บุคคลต้องปฏิบัติงานเต็มศักยภาพของตนด้วยใจรักงาน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้มีขึ้น ในตัวบุคคลขององค์การต่าง ๆ เพื่อเป็นปัจจัยนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของบุคคลในที่สุด ความเป็นกันเองมากที่สุด

พฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ 6 ลักษณะ

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk – Taking) ในเหตุการณ์ที่ต้องใช้ความสามารถโดยไม่ขึ้นอยู่ กับโชคชะตาจะมีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว ไม่ลังเล บุคคลที่ต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักไม่พอใจที่จะทำงานง่าย ๆ แต่ต้องการทำงานที่ยากลำบากพอสมควรเพราะมีความมั่นใจในความสามารถของตนเองเพราะการทำงานที่ยากให้ลุล่วงไปได้นั้นจะนำความพอใจมาสู่ตน

2. ขยันขันแข็ง (Energetic) หรือชอบการกระทำแปลก ๆ ใหม่ ๆ ที่จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึกว่าตนเองประสบความสำเร็จ ผู้มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงไม่จำเป็นต้องเป็นคนขยันในทุกกรณีไป แต่จะมานะพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทาย หรือยั่วความสามารถของตนและทำให้ตนเกิดความรู้สึกว่าได้ทำงานสำคัญลุล่วงไปแล้ว ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะไม่วางใจในงานอันเป็นกิจวัตรประจำวัน แต่จะทำงานขยันขันแข็งเฉพาะงานที่ต้องใช้สมอง และเป็นงานที่ไม่ซ้ำแบบใคร หรือสามารถจะค้นคว้าหาวิธีการใหม่ ๆ ที่จะแก้ปัญหาให้สำเร็จลุล่วงไป

3. รับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะพยายามทำงานให้เสร็จเพื่อความพึงพอใจในตนเอง มิใช่หวังให้คนอื่นยกย่อง มีความต้องการเสรีภาพในการคิดและการกระทำไม่ชอบให้ผู้อื่นมาบงการ

4. ต้องการทราบแน่ชัดถึงผลการตัดสินใจของตนเอง (Knowledge of Result of Decision) โดยมิใช่เพียงการคาดคะเนเอาว่าจะต้องเป็นลักษณะอย่างนั้นอย่างนี้ นอกจากนี้ผู้ที่ต้องการความสัมฤทธิ์ผลสูง ยังพยายามที่จะทำตัวให้ดีกว่าเดิมอีก เมื่อทราบว่าผลการกระทำของตัวเองเป็นอย่างไร

5. มีการทำนายหรือคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูง มักเป็นบุคคลที่มีแผนระยะยาว เพราะเล็งเห็นผลการณีกไกลกว่าผู้ที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำ

6. มีทักษะในการจัดการระบบงาน (Organizational Skills) เป็นสิ่งที่แมคเคิลแลนด์เห็นว่าควรมี แต่ยังมีหลักฐานการค้นคว้ามาสนับสนุนได้ไม่เพียงพอ

แรงจูงใจพื้นฐานของบุคคล 3 ประการ ได้แก่

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) คือ ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับเกณฑ์มาตรฐานอันดีเลิศ จะมีความรู้สึกเป็นทุกข์กังวลใจ ไม่สบายใจเมื่อประสบความล้มเหลวหรืออุปสรรค

2. แรงจูงใจใฝ่สมาคม (Affiliation Motive) คือ ความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบของคนอื่น ต้องการมีเกียรติยศชื่อเสียงในสังคม สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น ๆ

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) คือ ความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลเหนือกว่าคนอื่นในสังคม ผู้ที่มีความจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือคนอื่นในองค์กร

แมคเคิลแลนด์ เน้นในเรื่องของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจในด้านอื่น ๆ เพราะเขาเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุดในความสำเร็จของคนเรา

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเมอร์เรย์ (อ้างถึงใน จุฑา ทองถาวร. 2530 : 64) เป็นนักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้รวบรวมความต้องการทางจิตของมนุษย์ไว้มากมายหลายชนิด และในจำนวนนี้มีความต้องการผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์เป็นผู้ที่มีความต้องการ มีความสามารถ มีพลังจิต (Will Power) ที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นที่จะทำสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ

ทฤษฎีของกิลฟอร์ด (Guilford. 1968 : 39) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าประกอบด้วย

1. ความทะเยอทะยานทั่ว ๆ ไป คือ ปรารถนาที่จะทำกิจการนั้นให้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายาม ได้แก่ ความอดทนมีมานะที่จะทำงานให้เป็นผลสำเร็จ
3. มีความเต็มใจที่จะลำบากแม้งานจะยากเพียงใดก็ตาม ก็มุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จด้วยดี

ทฤษฎีแอคคินสัน (Atkinson. 1966 : 51) ได้อธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้นเมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนจะต้องได้รับการประเมินผลจากตัวเองหรือบุคคลอื่นโดยเทียบเคียงกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นที่พอใจเมื่อกระทำจนเสร็จ หรือไม่พอใจเมื่อกระทำไม่สำเร็จก็ได้

และความสมหวังในชีวิต ความต้องการทางจิตใจเป็นนามธรรมซึ่งจับต้องไม่ได้กล่าวมาแล้ว แต่ก็เป็นที่มนุษย์ก็ยังมีความต้องการทางจิตใจต่อไปไม่สิ้นสุด

1.5 ขัสมมุติฐานทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจมนุษย์

1.5.1. มนุษย์มีความต้องการโดยธรรมชาติ ซึ่งความต้องการมีอยู่เสมอและไม่สิ้นสุด แต่สิ่งที่มนุษย์ต้องการนั้นขึ้นอยู่กับว่าเขามีสิ่งนั้นอยู่หรือยัง ขณะที่ความต้องการใดได้รับการตอบสนองแล้วการอื่นในลำดับที่สูงขึ้นไปเป็นลำดับต่อมาจะเข้ามาแทนที่ กระบวนการนี้ไม่มีสิ้นสุด โดยจะเริ่มต้นตั้งแต่เกิดจนตาย

1.5.2. ธรรมชาติของความต้องการในสิ่งที่มีอยู่เดิม พบว่า ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้วจะไม่เป็นสิ่งที่จูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งที่จูงใจของพฤติกรรมมนุษย์

1.5.3. ความต้องการของมนุษย์มีเป็นลำดับความสำคัญ กล่าวคือเมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับสูงก็จะเรียกร้องให้มีการตอบสนองทันที

ทฤษฎี X และ ทฤษฎี Y

ธรรมชาติของคนในองค์การเป็น 2 ทฤษฎีคือ

ทฤษฎี X กล่าวถึงธรรมชาติของคนในลักษณะที่ไม่ดีไว้ดังนี้

1. โดยปกติวิสัยแล้วคนไม่ชอบทำงาน ถ้ามีโอกาสหลีกเลี่ยงได้ก็จะพยายามหลบหลีกการทำงานทันที
2. เพราะเหตุที่คนมีนิสัยไม่ชอบทำงาน ทุกคนชอบจะถูกบังคับควบคุมสั่งการ และมีบทลงโทษอันเป็นการจูงใจทางลบไว้ เพื่อให้พวกเขามีความมีความพยายามทำงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ
3. คนโดยทั่ว ๆ ไปชอบให้มีผู้แนะนำ ไม่อยากมีความรับผิดชอบ ไม่มีความพยายามที่จะพัฒนาตนเอง หรือไม่มีความทะเยอทะยาน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน แต่ต้องการความปลอดภัย ความมั่นคงในอาชีพการงานชอบทำงานเบา ๆ แต่ได้รับค่าตอบแทนสูง

ทฤษฎี Y กล่าวถึงธรรมชาติของคนในลักษณะที่ดีไว้ดังนี้

1. โดยปกติวิสัยแล้วนิยคนรักที่จะทำงานด้วยความรับผิดชอบ
2. เพราะเหตุที่คนชอบทำงานและมีความรับผิดชอบ จึงควบคุมตนเองให้สามารถทำงานได้สำเร็จ การควบคุมภายนอกและการคาดโทษไม่ใช่วิธีเดียวที่จะทำให้เกิดความพยายามเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ
3. ภายใต้สภาพแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสม คนจะเกิดการเรียนรู้ การยอมรับและอยากมีความรับผิดชอบมากขึ้น
4. คนจะมีความทะเยอทะยานและสนใจในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิด ทักษะ เทคนิควิธีการทำงาน ตลอดจนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงานให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นเป็นลำดับ
5. ประสิทธิภาพเกี่ยวกับความนึกคิด ความรอบคอบ และความคิดสร้างสรรค์ ในการแก้ปัญหาขององค์การ
6. ภายใต้สภาพเงื่อนไขของสังคมอุตสาหกรรมสมัยใหม่นี้ ความสามารถทางสติปัญญาของบุคคลเป็นสิ่งที่จำเป็น

ลักษณะของบุคคลตามทฤษฎี x ผู้บริหารจะพยายามกำหนดมาตรฐานในการควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด มีการสั่งโดยตรง การจูงใจจะเน้นค่าตอบแทนด้านเงินและผลประโยชน์อื่น ๆ การใช้ระเบียบและหน้าที่ และคุกคามด้านการลงโทษผู้บริหาร จะเห็นว่าจุดสำคัญของการจูงใจคือ การตอบสนองความต้องการของคนด้วยความต้องการพื้นฐานเท่านั้น

ลักษณะของบุคคลตามทฤษฎี y เชื่อว่า การมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและการใช้แนวทางที่เหมาะสมคนจะควบคุมและสั่งงานด้วยตนเอง แรงจูงใจคือ ความรับผิดชอบซึ่งมีอยู่ทุกคนผู้บังคับบัญชาเพียงจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม และวิธีการปฏิบัติงานที่ช่วยให้บุคคลเหล่านี้สามารถประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของเขาเองควบคู่กันไปกับความสำเร็จในเป้าหมายองค์กร

องค์ประกอบสำคัญที่ทำให้เกิดความสุขจากการทำงานมี 2 ประเภท คือ

1. ปัจจัยจูงใจ เป็นตัวทำให้เกิดความพึงพอใจ เป็นตัวสนับสนุน ให้บุคคลทำงานเพิ่มมากขึ้น อันเนื่องมาจากแรงจูงใจภายในที่เกิดจากการทำงาน เป็นปัจจัยนำไปสู่การพัฒนาทัศนคติทางบวกและการจูงใจที่แท้จริงได้แก่

1.1. ความสำเร็จของงาน คือ ความสำเร็จที่ได้รับเมื่อผู้ปฏิบัติงานเกิดความรู้สึกว่าเขาทำงานสำเร็จ หรือมีความต้องการที่จะทำงานให้สำเร็จ สิ่งที่เป็นนั้นคือ งานนั้นควรเป็นงานที่ท้าทายความสามารถ แรงจูงใจเกี่ยวกับความสำเร็จของงานประกอบด้วย 2 สิ่งคือ ระดับของแรงจูงใจในความสำเร็จ และความสามารถในการที่จะทำงานนั้น

1.2. ความก้าวหน้า แต่ละบุคคลได้รับความก้าวหน้าโดยการพัฒนาให้เกิดทักษะใหม่ ๆ มีความสามารถและเต็มใจที่จะเพิ่มพูนความรู้

1.3. การยอมรับนับถือ เป็นผลมาจากความสำเร็จ การยอมรับนับถือมีหลายรูปแบบ เช่น การชมเชยด้วยคำพูดหรือการเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร การให้การเสริมแรงบ่อย ๆ เป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้เกิดแรงจูงใจต่อเนื่องกันไป

1.4 ความรับผิดชอบ เมื่อบุคคลได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ในการตัดสินใจเกี่ยวกับงานของเขา จะช่วยให้เขารู้สึกผูกพัน บุคคลต้องมีโอกาสที่จะรับผิดชอบ ถ้าเกิดความรู้สึกรับผิดชอบขึ้นแล้วการถูกควบคุมจากภายนอกก็จะลดลง

1.5 ลักษณะของงาน ความพึงพอใจในงานของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับว่าได้ปฏิบัติงานที่พึงพอใจด้วยลักษณะของงานที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ปฏิบัติจะต้องท้าทายความรู้ความสามารถ ไม่ซ้ำซากจำเจ และสร้างความรู้สึกร้าวก้าวหน้าในอาชีพการงาน

2. ปัจจัยค้ำจุน บางครั้งอาจใช้คำว่าปัจจัยการธำรงรักษาเป็นตัวป้องกันไม่ให้เกิดความไม่พึงพอใจในงานเป็นแรงจูงใจภายนอกที่เกิดจากสภาวะแวดล้อมในการทำงานเป็นตัวที่มีความสำคัญน้อยมากเมื่อเทียบกับปัจจัยจูงใจ ได้แก่

2.1 ผลตอบแทนจากการทำงานซึ่งอาจจะเป็นในรูปของค่าจ้าง เงินเดือนหรือสิ่งอื่น ๆ ที่ได้รับจากการปฏิบัติงาน

2.2 โอกาสก้าวหน้า หมายถึง การที่บุคคลมีโอกาสดำรงตำแหน่ง โยกย้าย สับเปลี่ยนตำแหน่งในหน่วยงานที่มีชั้นยศสูงขึ้น หรือการมีทักษะเพิ่มขึ้นในวิชาชีพ

2.3. ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หมายถึง การปะทะสังสรรค์ของบุคคลอื่น ๆ ได้แก่ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชาในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

2.4. สถานภาพ หมายถึง สถานภาพของบุคคลในสายตาคนอื่นหรือเป็นการรับรู้จากบุคคลอื่นว่า บุคคลนั้น ๆ อยู่ในฐานะตำแหน่งใดในองค์การ

2.5. การนิเทศก์ หมายถึง สถานการณ์ที่ผู้นิเทศก์สามารถวิเคราะห์ความสามารถของพนักงานได้ ไม่ว่าจะ เป็นลักษณะอยู่ในขอบเขตหรือเป็นการทำงานอิสระก็ตาม

2.6. นโยบายและการบริหาร หมายถึง ความสามารถในการจัดลำดับเหตุการณ์ต่าง ๆ ของการทำงาน ซึ่งสะท้อนให้เห็นนโยบายทั้งหมดของหน่วยงานตลอดจนความสามารถในการบริหารงานให้สอดคล้องกับนโยบายนั้น

2.7. สภาพแวดล้อมในการทำงาน หมายถึง สภาพที่เหมาะสมในการทำงาน ปริมาณงานที่ได้รับมอบหมาย หรือสะดวกสบายในการทำงานรวมทั้งผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน

2.8. สภาพความเป็นอยู่ หมายถึง สถานการณ์ของบุคคลที่ทำให้มีความสุขในช่วงเวลาที่ไม่ทำงาน ซึ่งทำให้บุคคลมีความรู้สึกหรือเจตคติที่ดีต่องานของเขา

2.9. ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน หมายถึง ความรู้สึกปลอดภัยว่าจะได้รับทำงานในตำแหน่ง และสถานที่นั้นอย่างมั่นคง

ปัจจัยจูงใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้คนเกิดความพึงพอใจในงาน ถ้ามีสิ่งเหล่านี้จะทำให้คนทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนปัจจัยค้ำจุน ทำหน้าที่เป็นตัวป้องกันมิให้คนเกิดความไม่พึงพอใจในงานนั้น เมื่อใดที่บุคคลได้รับการตอบสนองปัจจัยชนิดนี้อย่างเพียงพอแล้ว ความไม่พึงพอใจจะหมดไป แต่ไม่ได้หมายความว่าความพึงพอใจจะเกิดขึ้น ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อปัจจัยจูงใจได้รับการตอบสนอง หรืออีกนัยหนึ่งถ้าคนได้รับปัจจัยค้ำจุนเพียงพอ ไม่ได้หมายความว่าคนนั้นจะทำงานเต็มความสามารถของเขา เขาจะทำงานเต็มหรือไม่เต็มความสามารถ อยู่ที่ได้รับการตอบสนองปัจจัยจูงใจเท่านั้น ในบางครั้งจึงมีผู้เรียกทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีสองปัจจัย หรือ “ ทฤษฎีปัจจัยจูงใจ – ปัจจัยค้ำจุน ” (Motivation – Hygiene Theory) เครื่องมือในการเสริมสร้างความพึงพอใจในงานให้เกิดขึ้น ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ความมั่นคงปลอดภัยและความสะดวกสบาย บุคคลทุกคนในองค์การต้องการมาตรฐานการครองชีพที่ดี มีความมั่นคงปลอดภัย มีความสะดวกสบายพอสมควร ต้องการปัจจัยสี่ ไม่ต้องวิตกกังวลเรื่องเงิน การมีสภาพเป็นพนักงานถาวร การให้ค่ารักษาพยาบาลเมื่อเจ็บป่วยและการมีประกันสุขภาพ สิ่งเหล่านี้ย่อมทำให้คนทำงานไม่ต้องดิ้นรน ทำงานด้วยความสุข

2. สภาพการทำงานที่น่าชื่นชมยินดี คุณภาพของสถานที่ทำงานและสภาพแวดล้อมที่ดี เช่น มีการจัดบริเวณร่มรื่น เครื่องใช้สำนักงานต่าง ๆ ทันสมัย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ช่วยให้บรรยากาศในการทำงานเป็นที่น่าพอใจ ซึ่งเป็นผลให้พนักงานเกิดความผ่อนคลายมีกำลังใจและความกระตือรือร้นในการทำงานมากขึ้น

3. ความรู้สึกเป็นเจ้าของ ถ้าพนักงานมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกิจการ เขาจะผลิตสิ่งของดี มีความกระตือรือร้นเหมือนกับสิ่งนั้นเป็นของของตัวเอง องค์การควรสร้างให้ทุกคนมีความรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มด้วยหลาย ๆ วิธี เช่น การให้โอกาสมีส่วนร่วมในกิจกรรม การให้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการ

วางแผนร่วมกัน เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะเสริมสร้างความรับผิดชอบงานและความรู้สึกเป็นเจ้าของกิจการ ตลอดจนความเป็นกันเองในกลุ่มให้มากยิ่งขึ้น

4. การปฏิบัติต่อกันอย่างเที่ยงธรรม ถ้าผู้บังคับบัญชามีการเล่นพรรคเล่นพวก หรือมีการจ่ายค่าตอบแทน มีการเลื่อนขั้น เลื่อนเงินเดือน มีการแจกงานต่าง ๆ ที่เลื้อมล้ากัน จะทำให้เกิดความรู้สึกไม่พอใจ มีการแยกตัวออกจากกลุ่ม ไม่ยอมทำงานกับกลุ่มเป็นการสร้างความรู้สึกในแง่ที่ขาดความเที่ยงธรรม

5. ความรู้สึกสำเร็จผล พนักงานทุกคนต้องการให้งานของตนเองสัมฤทธิ์ผล ต้องการรู้ว่าเขามีความสามารถและได้ช่วยเหลือองค์การอย่างแท้จริง ทำให้งานส่วนรวมเจริญก้าวหน้า ความรู้สึกเช่นนี้จะทำให้เขาเกิดความพึงพอใจในงาน ความรู้สึกดังกล่าวได้แก่ ความรู้สึกในความเชื่อมั่นความสามารถของตนเองที่ทำงานประสบความสำเร็จ

6. ความรู้สึกว่ามีความสำคัญ ทุกคนย่อมปรารถนาที่จะได้รับการยอมรับหรือตระหนักในคุณค่ามีความสำคัญ ต้องการยอมรับว่างานของเขาได้ผลดี ต้องการคำชมเชย สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เขาเกิดความพอใจในงาน

7. การมีส่วนร่วมในงานนโยบาย การกำหนดนโยบายร่วมกันระหว่างผู้บริหารระดับสูงและพนักงานจะช่วยเสริมสร้างความรู้สึกพอใจในงานมากขึ้น เพราะแสดงถึงความเป็นประชาธิปไตยที่ผู้ใหญ่มองผู้ย่อย การเข้าไปร่วมในการกำหนดนโยบาย เป็นการสนองแรงผลักดันพื้นฐานของมนุษย์ที่ต้องการความเป็นอิสระเสรีการ

8. นับถือตนเอง การที่พนักงานจะเกิดความพึงพอใจในงานอย่างเต็มทีนั้น งานนั้นจะช่วยให้คนทำงานรู้สึกเคารพนับถือตนเองโดยทุกคนจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในงานด้วยความรู้สึกเท่าเทียมกันกับผู้อื่น เขาจะไม่รู้สึกเคารพตนเอง หากถูกคิดว่ามีปมด้อย การทำงานที่มีวินัยในตนเองและมีการนำตนเอง ขวัญในการทำงานจะสูง กฎเกณฑ์ข้อบังคับต่างๆก็มีน้อยลงได้(Internet:www.topcool.arowa.com/master.htm)

2 ธุรกิจศึกษา

2.1 ความหมายของธุรกิจศึกษา

พิเศษ วัฒนวิทูกร (2529 : 1) ได้ให้คำนิยามของธุรกิจศึกษาอย่างกว้างและครอบคลุมถึงการสอนและการเรียนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รู้จักและมีความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจ และธุรกิจรอบตัว

เฮอริค (Herrick : 1904 : 1) กล่าวว่า ธุรกิจศึกษาเป็นการเรียนการสอนทั้งทางตรงและทางอ้อมเพื่อเตรียมคนให้เป็นนักธุรกิจ

ลืออง (Lyon : 1922 : 1) กล่าวว่า ธุรกิจศึกษาคือการศึกษาใดๆก็ตามที่สอนให้นักธุรกิจเป็นนักธุรกิจที่ดีและเก่ง ไม่ว่าจะสอนในโรงเรียนหรือที่ใดก็ตาม

โลแมกซ์ (Lomax : 1928 : 1) กล่าวว่า ธุรกิจศึกษาที่เป็นวิชาที่ว่าด้วยพื้นฐานทางเศรษฐศาสตร์ที่ทุกคนต้องทราบ

นิโคลส์ (Nichol : 1933 : 1) บิดาแห่งธุรกิจศึกษา ได้ให้ความหมายของธุรกิจศึกษาว่าเป็นการเตรียมคนเข้าสู่อาชีพธุรกิจหรือเป็นการให้ความรู้แก่ผู้มีอาชีพอยู่แล้วให้ทำงานได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ซาเปร (Spare 1988 : 1) ได้ให้ความหมายของธุรกิจศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ว่าเป็นการรวบรวม
ขั้นพื้นฐานกับเทคโนโลยีและความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างการศึกษาวิชาครู วิชาการจัดการ และการเน้น
คุณธรรม จริยธรรม

ในปัจจุบัน ถ้ากล่าวถึงธุรกิจศึกษา คนส่วนใหญ่จะนึกถึงวิชาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาได้แก่ พิมพ์ดีด
ธุรกิจทั่วไป กฎหมายทางธุรกิจ หรือการศึกษาใดๆก็ตามที่เตรียมความพร้อมด้านความรู้ ทักษะ ความเข้าใจ
และทัศนคติ เพื่อให้เป็นที่ต้องการของโลกธุรกิจในแง่เป็นผู้ผลิตและผู้บริโภคสินค้าและบริการ

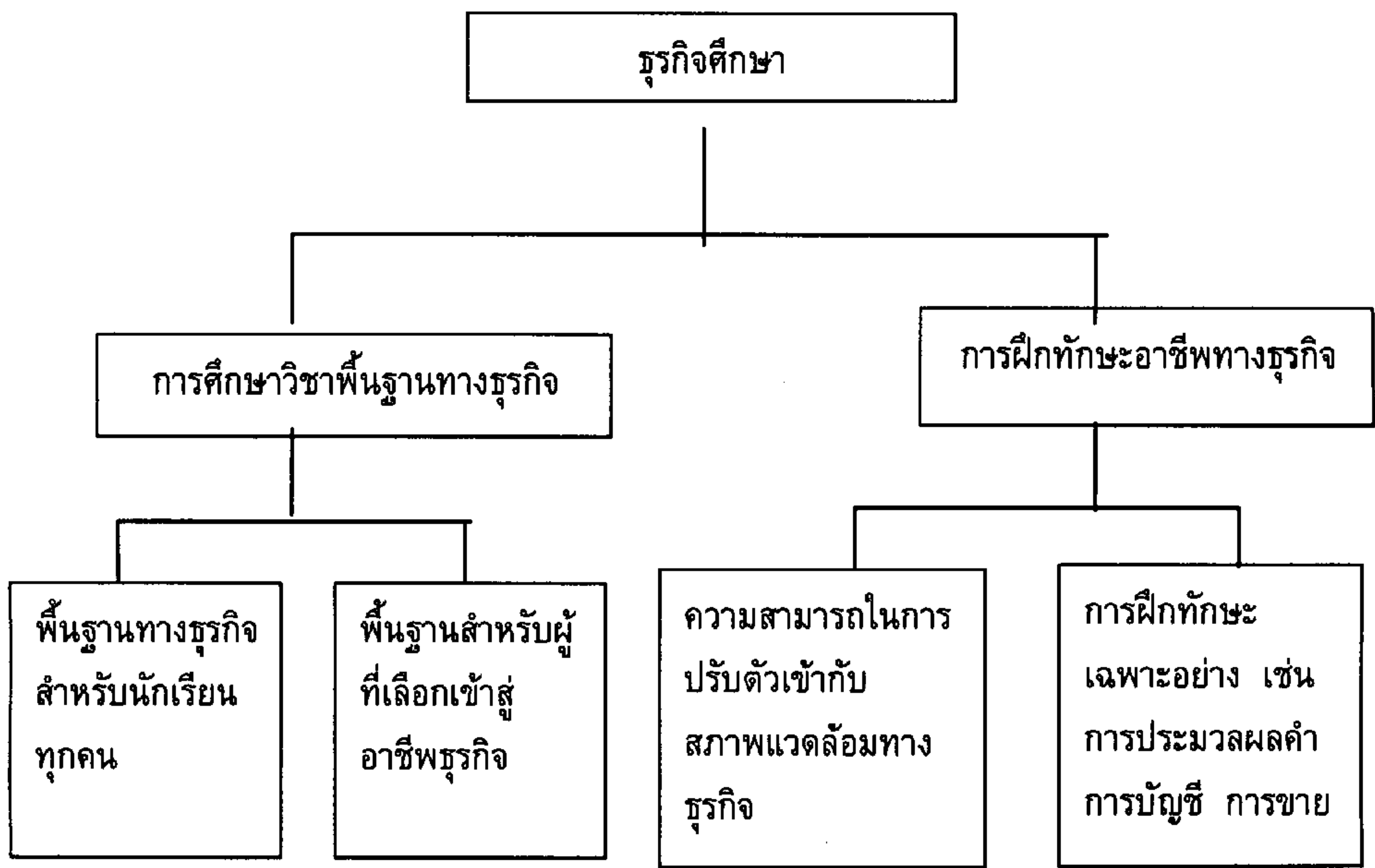
จากวิวัฒนาการความหมายธุรกิจศึกษา จะเห็นได้ว่าความหมายเปลี่ยนไปตามยุคสมัย โดยเฉพาะ
ช่วงแรกจะเน้นการศึกษาเพื่ออาชีพ ต่อมาเริ่มมีความกว้างขึ้น เป็นการให้ความรู้แก่ผู้เรียนทุกคนเพื่อให้เป็น
ผู้บริโภคที่ฉลาด เป็นพลเมืองที่มีประสิทธิภาพ และเข้าใจในระบบเศรษฐกิจ ซึ่งจัดได้ว่าเป็นการศึกษาทั่วไป
เนื่องจากธุรกิจศึกษาเป็นการให้ความรู้ที่ทันสมัยเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ปัจจุบัน
ธุรกิจศึกษาจึงต้องสอดแทรกเทคโนโลยีต่างๆในเนื้อหาวิชาด้วย (สิริฉันท : 2540 : 1-2)

2.2 ปรัชญาธุรกิจศึกษา

ในปี ค.ศ. 1982 นักวิชาการทางธุรกิจศึกษาได้ประกาศแนวคิดใหม่ของธุรกิจศึกษาว่าควรต้องเน้นการ
เปลี่ยนแปลงโลกของงานและการเปลี่ยนแปลงทางสังคมโดยทั่วไป พวกเขาเห็นว่าบุคคลจำเป็นต้องเตรียมตัวทำ
หน้าที่ให้ดีที่สุดในยุคของการประมวลผลข้อมูลและข่าวสาร

จากปรัชญาธุรกิจศึกษาเมื่อ 150 ปีที่แล้วจนมาถึงวันนี้ ธุรกิจศึกษาได้รับการยอมรับว่ามีส่วนช่วยพัฒนา
บุคคลในเรื่องอาชีพและระบบเศรษฐกิจได้มาก อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถวิจารณ์ได้ว่าปรัชญาในยุคก่อนนั้นไม่
ทันสมัยหรือไม่เหมาะสม เพราะปรัชญาธุรกิจศึกษาในยุคใดจะเป็นอย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมทางสังคม
เศรษฐกิจ และการเมืองในยุคนั้นๆ

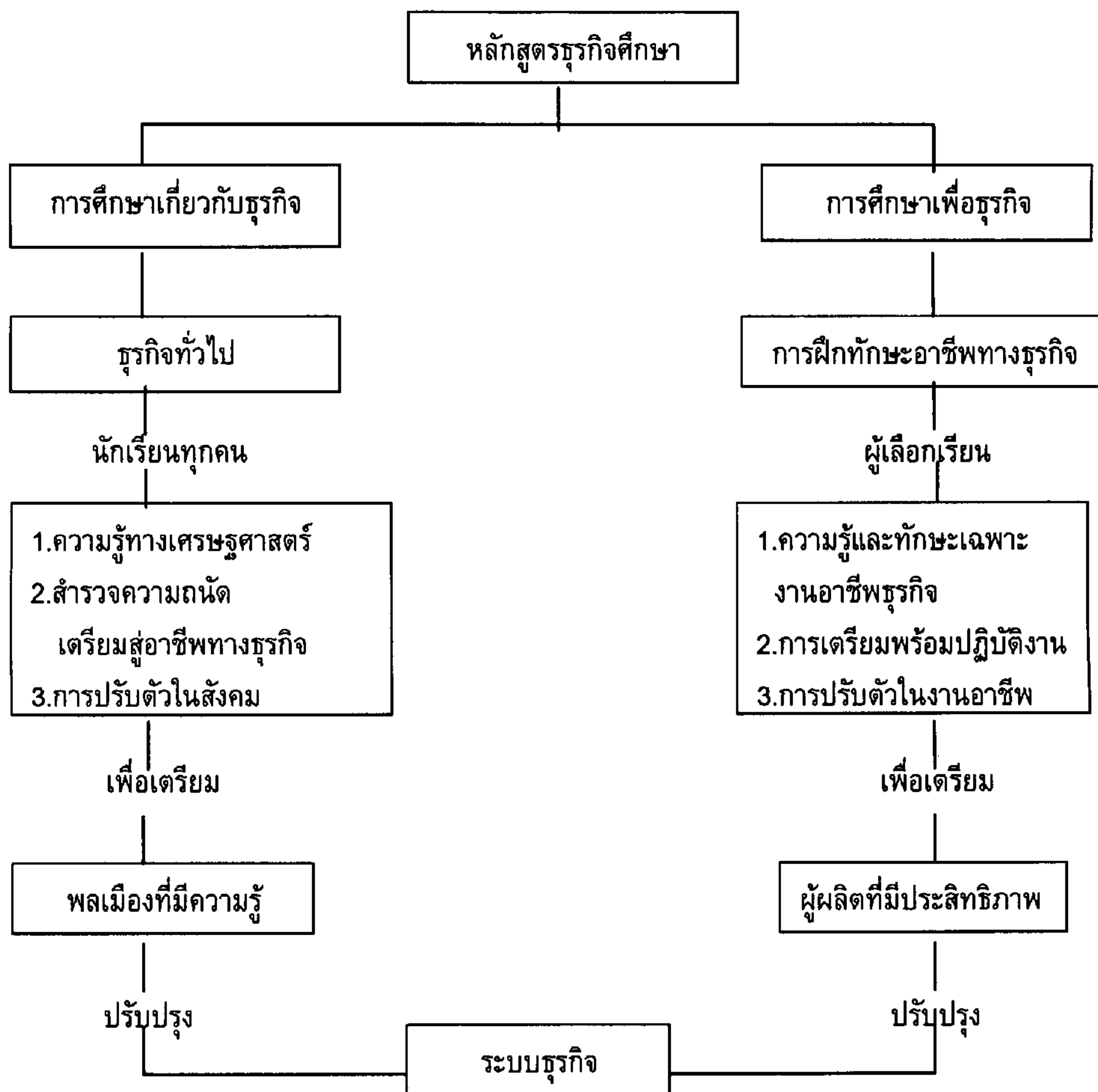
คำจำกัดความของธุรกิจศึกษาที่เข้าใจง่ายที่สุดและใช้กันทั่วไปกล่าวไว้ในหนังสือของ Nanassy,
Malsbary, and Tonne (1977 : 4) ซึ่งพูดถึงธุรกิจศึกษาในความหมายกว้างๆว่าเป็นการศึกษารูปแบบหนึ่ง
ที่จัดหาความรู้ ทักษะ ความเข้าใจ และทัศนคติที่จำเป็นในการเข้าสู่โลกธุรกิจในฐานะผู้ผลิตหรือผู้บริโภค
และบริการที่ธุรกิจเสนอให้ จากคำจำกัดความที่กล่าวมาแสดงให้เห็นภารกิจของธุรกิจศึกษา 2 ข้อ คือ ให้
การศึกษาเฉพาะวิชาชีพ สำหรับผู้ที่เลือกไปประกอบอาชีพทางธุรกิจ เช่น เลขานุการ นักบัญชี พนักงานขาย
นักฝึกอบรม ผู้บริหารหรือเป็นผู้ประกอบการเอง และให้การศึกษาทั่วไปทางพื้นฐานธุรกิจเพื่อให้ไปเป็นผู้บริโภค
ที่เฉลียวฉลาดและมีประสิทธิภาพ หรือเป็นการเตรียมตัวสำหรับผู้ที่ต้องการพื้นฐานทางธุรกิจไว้เรียนต่อในขั้นสูง
ต่อไปดังแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพประกอบ 2 จุดมุ่งหมายของธุรกิจศึกษา

จากแผนภูมิที่ 2 จุดมุ่งหมายหลักของธุรกิจศึกษา คือการฝึกทักษะอาชีพทางธุรกิจซึ่งมุ่งไปทางทักษะเฉพาะอาชีพและเน้นการรู้จักปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ เพราะผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจได้อย่างประสบผลสำเร็จนั้นต้องรู้จักปรับตัวและทำหน้าที่ในสภาพแวดล้อมนั้นให้ดีที่สุด ในแง่นี้อาจจะมองว่าเป็นเรื่องของสังคมแต่ก็นับว่าเป็นทักษะสัมพันธ์ที่จำเป็นต้องมีไปพร้อมๆกับทักษะในงานอาชีพ

จุดมุ่งหมายรองของธุรกิจศึกษาจะให้ความสำคัญกับผู้บริโภค กล่าวคือให้ความรู้พื้นฐานธุรกิจสำหรับทุกคนที่อยู่ในสังคมที่อยู่ในสังคมเพื่อให้เป็นผู้บริโภคที่ฉลาด และมีความรู้ความเข้าใจในระบบเศรษฐกิจของสังคมและประเทศชาติในฐานะเป็นสมาชิกของสังคมและพลเมืองของประเทศ (จรรยาศรี มาดิสกโกวิท 2538, 3-5)

ภาพประกอบ 3 หลักสูตรธุรกิจศึกษา

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องแรงจูงใจในการเลือกเรียนในประเทศ มีดังนี้

รังรอง สิทอง (2535 : 253) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พบว่า นิสิตที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรส และอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกันแต่นิสิตที่เรียนวิชาเอกต่างกัน มีแรงจูงใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อุไรวรรณ โพธิเทวัญ(2539 : 75) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต รวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกันและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน ส่วนนิสิตที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน (2540 : 78) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะส่วนตัว ด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการ และด้านคุณลักษณะของสถาบันเป็นองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในระดับมาก นักศึกษาที่เลือกสาขาวิชาต่างกันมีองค์ประกอบในด้านคุณลักษณะส่วนตัวและด้านลักษณะของงานที่เกี่ยวข้องกับงานที่ต้องการแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีองค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจทั้ง 4 ด้านแตกต่างกัน

สว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541 : 48) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพเป็นเหตุจูงใจระดับมาก โดยมีด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุจูงใจน้อย นักศึกษาที่จบจากสถาบันต่างกัน มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน อาชีพของบิดามารดาต่างกัน ภูมิลำเนาต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน

ปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ(2542 : 73-74) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรพิเศษ สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน 6 ด้าน ด้านทะเยอทะยานทางการเรียน ความกระตือรือร้นทางการเรียน ความกล้าเสี่ยงทางการเรียน ความรับผิดชอบตนเองทางการเรียน การรู้จักวางแผนทางการเรียน และความมีเอกลักษณ์ทางการเรียนเป็นแรงจูงใจในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน ภูมิลำเนาต่างกัน และสาขาวิชาที่เรียนต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน

สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 64) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่าแรงจูงใจในการศึกษาต่อ 4 ด้าน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านการประกอบอาชีพและด้านการเรียนเพื่อรู้เป็นแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก นักศึกษาที่เรียนแผนกวิชาต่างกันมีแรงจูงใจต่างกัน นักศึกษาที่มีเพศต่างกันและอาชีพของผู้ปกครองต่างกันมีแรงจูงใจไม่แตกต่างกัน

พันโทเปรมชัย สโรบล (2542 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่าเหตุจูงใจ 6 ด้าน คือด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติและชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก นักเรียนเตรียมทหารที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกัน ระดับการศึกษาของบิดา ระดับการศึกษาของมารดา อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา รายได้ของครอบครัวหรือผู้ปกครองต่อ

เดือนและการได้รับความรู้เกี่ยวกับโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าต่างก็มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ทองวรรณ ศิริวรรณ (2543 : 45,60) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว พบว่าต้องการให้มีความรู้ทันกับวิทยาการสมัยใหม่ ส่วนแรงจูงใจด้านอาชีพ คือต้องการความมั่นคงความก้าวหน้าในอาชีพเป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด ส่วนด้านสังคม พบว่าต้องการนำความรู้ไปพัฒนาสังคม แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการ จำแนกตามตัวแปร เพศ อาชีพผู้ปกครอง ภูมิสำเนา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

รวีพร นิลदानวงศ์ (2544 : 43) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียน หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (ต่อเนื่อง 2 ปี) ของนิสิตปริญญาตรี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนในระดับปานกลาง นิสิตที่เลือกเรียนในวิชาเอก สภาพการเรียนต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.3.2 งานวิจัยในต่างประเทศที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียน มีดังนี้

ฮูล (Houle.1961 : 15-16) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านวิชาชีพ

2. มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นหรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อขจัดความเหงา

3. มาเรียนเพื่อต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรักเรียน ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด

โบเชียร์ (Boshier.1971: 3-26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา โดยสร้างเครื่องมือหรือแบบจัดการศึกษาเข้าเรียนต่อ (Education Participation Scale หรือ EPS) และนำไปทำการศึกษเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยแบ่งแรงจูงใจเป็น 14 ด้านคือ

1. แรงจูงใจด้านความต้องการช่วยเหลือสังคม
2. แรงจูงใจด้านการติดต่อทางสังคม
3. แรงจูงใจด้านการเพิ่มพูนความรู้ตามการชี้นำของผู้อื่น
4. แรงจูงใจด้านประเทืองปัญญา
5. แรงจูงใจด้านเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาชีพตามการชี้นำของตนเอง
6. แรงจูงใจด้านการทำตามระเบียบสังคม
7. แรงจูงใจด้านการเตรียมตัวเพื่อการศึกษา

8. แรงจูงใจด้านความอยากรู้อยากเห็นทางวิชาการ
9. แรงจูงใจด้านการทดแทนด้านสังคม
10. แรงจูงใจด้านการอยากมีส่วนร่วมในสังคม
11. แรงจูงใจด้านการหลบเลี่ยงรายการโทรทัศน์
12. แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเองและหลีกเลี่ยงความเบื่อหน่าย
13. แรงจูงใจด้านการฝึกปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
14. แรงจูงใจด้านการเสริมความรู้ในส่วนที่ขาดอยู่

3. ประวัติความเป็นมาของการเปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความเป็นมาดังนี้

- พ.ศ. 2516 ได้มีการตั้งภาควิชาบริหารธุรกิจ โดย รองศาสตราจารย์ ดร.สุดใจ เหล่าสุนทร อธิการบดีสมัยนั้นได้ส่ง อาจารย์นิภา แนวบุญเนียร ไปศึกษาวิชาธุรกิจศึกษา ณ ประเทศแคนาดา เพื่อเตรียมการเปิดหลักสูตรธุรกิจศึกษา
- พ.ศ. 2518 เปิดหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกธุรกิจศึกษา สาขาการตลาด และการบัญชี โดย คณะกรรมการบริหารข้าราชการพลเรือนเทียบหลักสูตรนี้เป็นบริหารธุรกิจ (บธ.บ.) ให้ด้วย เปิดหลักสูตรวิชาโทธุรกิจศึกษา และเปิดหลักสูตรวิชาโทบริหารธุรกิจ โดยในขณะนั้นมีคณาจารย์ในภาควิชา จำนวน 7 คน
- พ.ศ. 2531 ได้รับอนุมัติหลักสูตร การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยได้รับการอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย และ คณะกรรมการบริหารข้าราชการพลเรือน
- พ.ศ. 2533 ได้พัฒนาหลักสูตรการศึกษาบัณฑิต (กศ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี เป็นโครงสร้างหลักสูตรใหม่เป็น ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) ต่อเนื่อง 2 ปี วิชาเอกบริหารธุรกิจ สาขาการตลาดและสาขาการบัญชี และได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย
- พ.ศ. 2536 ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัยในการเปลี่ยนชื่อปริญญาจาก ศศ.บ. เป็น บธ.บ. สาขาการตลาด และสาขาการบัญชี
- พ.ศ. 2539 ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต (บธ.บ.) หลักสูตร 4 ปี วิชาเอกการตลาด และ วิชาเอกการบัญชี จากทบวงมหาวิทยาลัย และ คณะกรรมการบริหารข้าราชการพลเรือน
- พ.ศ. 2540 ได้ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) ใหม่โดยได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย
- พ.ศ. 2541 ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บธ.ม.) สาขาวิชาการจัดการ และ การตลาด จากทบวงมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการบริหารข้าราชการพลเรือน เปิดหลักสูตร บธ.บ วิชาเอกการตลาด และวิชาเอกการบัญชี คณะกรรมการข้าราชการครู. ให้การรับรองและกำหนดคุณวุฒิปริญญาเป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งข้าราชการครู
- พ.ศ. 2542 มีโครงการความร่วมมือระดับบัณฑิตศึกษา สาขาธุรกิจศึกษา กับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จังหวัดเพชรบุรี

- พ.ศ. 2543 ได้รับอนุมัติหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 4 ปี เปิดสาขาวิชาการเงิน และการธนาคาร สาขาวิชาการจัดการ การท่องเที่ยว และการโรงแรม สภามหาวิทยาลัยอนุมัติโครงการเปิดสอน หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหารมหาบัณฑิตสำหรับผู้บริหาร สาขาวิชาการจัดการ และการตลาด
- พ.ศ. 2544 เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจ สาขาการเงินและการธนาคาร เปิดหลักสูตรบริหารธุรกิจ บัณฑิต สาขาการตลาด และสาขาการบัญชี ในโครงการความร่วมมือระดับปริญญาตรีกับ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ (Internet : www.swu.ac.th ประวัติคณะสังคมศาสตร์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้.

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียน
พณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2543 ปีการศึกษา 2544 ปีการศึกษา 2545 นิสิตโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
ปีการศึกษา 2542 ปีการศึกษา 2543 ปีการศึกษา 2544 ปีการศึกษา 2545 รวมทั้งสิ้น 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับ
แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานศึกษา
อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา ซึ่งเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับ
ปริญญาโท โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน เป็น
แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีลักษณะข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ โดย
วิธีของลิเคิร์ท (Best 1981 : 182) แบ่งระดับคะแนนออกเป็นดังนี้คะแนน 5 หมายถึง

คะแนน 5 หมายถึง ระดับแรงจูงใจมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง ระดับแรงจูงใจมาก

คะแนน 3 หมายถึง ระดับแรงจูงใจปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง ระดับแรงจูงใจน้อย

คะแนน 1 หมายถึง ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนเอกธุรกิจศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับจากสังคม ด้านสถาบัน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาลักษณะ รูปแบบ และวิธีการเขียนแบบสอบถามจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวกับตัวแปรที่ศึกษา เพื่อเป็นกรอบข้อมูลเบื้องต้น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยกำหนดขอบเขตในการศึกษาวิจัยให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย โดยมีข้อคำถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังกล่าวข้างต้นนำมาปรับให้เหมาะสมกับเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้

2. สร้างแบบสอบถาม

3. นำร่างแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมยิ่งขึ้น แล้วนำไปตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน คือ

3.1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.2. รองศาสตราจารย์ ชูศรี วงศ์รัตน อาจารย์ประจำภาควิชาวัดผลและวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.3. อาจารย์ สิทธิฐากร ชูทรัพย์ อาจารย์ประจำภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบอีกครั้งให้สมบูรณ์ก่อนนำทดลอง (Try-Out) กับนิสิตที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 50 คน วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยการหาค่าร้อยละ 25 ของกลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ จากนั้นใช้การทดสอบค่าที (t-test) เพื่อคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกสูง คือข้อที่มีค่าที่มากกว่าหรือเท่ากับ 1.75 ได้ข้อคำถามรวม 30 ข้อ ประกอบด้วยข้อคำถามด้านส่วนตัว 11 ข้อ ด้านการยอมรับของสังคม 10 ข้อ ด้านสถาบัน 9 ข้อ

5. ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1971 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.89

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. นำหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลถึงคณบดี คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และครูใหญ่โรงเรียน พณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ
2. ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยขอความร่วมมือจากนิสิต ในการกรอกแบบสอบถามวันที่ 1 มิถุนายน 2545 ได้แบบสอบถามจำนวน 35 ฉบับ เนื่องจากนิสิต ปีการศึกษา 2543 จะมีการนัดพบกันทุกวันที่ 1 ของเดือนที่ร้านอาหารไค้ก จังหวัดเพชรบุรี ได้รับความอนุเคราะห์จากคุณสุรชาติ มงคลศิริโรจน์ ช่วยในการรวบรวมแบบสอบถามเมื่อวันที่ 8-9 มิถุนายน 2545 โดยรวบรวมเก็บแบบสอบถามที่โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ได้แบบสอบถามจำนวน 85 ฉบับ และวันที่ 15 มิถุนายน 2545 และวันที่ 22 มิถุนายน 2545 ได้รวบรวมเก็บแบบสอบถามที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แบบสอบถามจำนวน 63 ฉบับ ส่วนที่เหลืออีก 17 ฉบับส่งทางไปรษณีย์และส่งทาง E-mail ได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีจากกลุ่มเป้าหมายในการกรอกแบบสอบถาม

การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามคืนมาแล้วผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

- 4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามได้แบบสอบถามทั้งหมด
- 4.2 ลงรหัสแบบสอบถามและบันทึกข้อมูล
- 4.3 นำแบบสอบถามทั้งหมดมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Social Science / Personal Computer)
- 4.4 ข้อมูลส่วนตัว ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ
- 4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เป็นรายข้อและรายด้าน โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.51 - 5.00 หมายถึง	ระดับแรงจูงใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 - 4.50 หมายถึง	ระดับแรงจูงใจมาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.51 - 3.50 หมายถึง	ระดับแรงจูงใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.51 - 2.50 หมายถึง	ระดับแรงจูงใจน้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 - 1.50 หมายถึง	ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด
- 4.6 เปรียบเทียบแรงจูงใจระหว่างกลุ่มตามตัวแปรอิสระ เพศ อายุ สถานศึกษา ใช้ค่าที (t-test) ส่วน อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา นั้นใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - Way Analysis of Variance) เมื่อพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติได้ทดสอบรายคู่ โดยวิธีของ LSD
- 4.7 แบบสอบถามปลายเปิด นำมาจำแนกเป็นความถี่ ร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- 1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 65)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนิสิตในกลุ่มเป้าหมายทั้งหมด

- 1.3 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

$$S = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนนิสิตในกลุ่มเป้าหมาย

2. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2538 : 216)

$$t = \frac{\overline{X_H} - \overline{X_L}}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่จะใช้ตัดสินว่าข้อความนั้นมีอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ที่ใช้ได้หรือไม่
	$\overline{X_H}, \overline{X_L}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำตามลำดับ
	S_H^2, S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำตามลำดับ
	n_H, n_L	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มผู้ได้คะแนนสูงและต่ำตามลำดับ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2536 : 170-172)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ
	S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแบบสอบถามทั้งฉบับ

3. สถิติที่ใช้ในทดสอบสมมุติฐาน

3.1 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม(ตามตัวแปรเพศ อายุ สถานศึกษาโดยใช้ t-test for independent samples (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2541 : 165-166)

$$t = \frac{\overline{X_1} - \overline{X_2}}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา t-distribution
	$\overline{X_1}, \overline{X_2}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S_1^2, S_2^2	แทน	ค่าความแปรปรวนของคะแนนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	ขนาดของกลุ่มเป้าหมายในกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ

3.2 ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมายมากกว่า 2 กลุ่ม (ตามตัวแปร อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา) โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)โดยใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541 : 83-84)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
	MS_B	แทน	Mean Square ระหว่างกลุ่ม
	MS_W	แทน	Mean Square ภายในกลุ่ม

ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีของ LSD

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้วิจัยเสนอการวิเคราะห์เป็น 4 ตอน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนด สัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย(Mean)
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
N	แทน	จำนวนนิสิตกลุ่มเป้าหมาย
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน(Mean Squares)
Df	แทน	ระดับขั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายโดยเรียงลำดับหัวข้อเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยนำเสนอในรูปแบบความถี่และร้อยละ
ปรากฏผลดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ อายุ สถานศึกษา อาชีพ
ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	65	32.5
1.2 หญิง	135	67.5
2. อายุ		
2.1 25 – 40 ปี	144	72.0
2.2 40 ปีขึ้นไป	56	28.0
3 สถานศึกษา		
3.1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	77	38.5
3.2 โรงเรียนพัฒนวิชาการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ	123	61.5
4. อาชีพ		
4.1 รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	124	62.0
4.2 ประกอบอาชีพส่วนตัว	29	14.5
4.3 พนักงานบริษัท / ห้างหุ้นส่วน	47	23.5
5. ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา		
5.1 ปี 2542	44	22.0
5.2 ปี 2543	79	39.5
5.3 ปี 2544	38	19.0
5.4 ปี 2545	39	19.5
รวมทั้งหมด	200	100

หมายเหตุ ปี หมายถึง ปีการศึกษา

จากตาราง 1 พบว่านิสิตผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 200 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิง อายุระหว่าง 25-40 ปี เรียนที่โรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ อาชีพรับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ และปีการศึกษาที่เข้าศึกษาปี 2543

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เป็นการวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มาหาค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน จำแนกตามเพศ อายุ สถานศึกษา อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา โดยรวมและแต่ละด้านเป็นรายข้อ ได้แก่ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน โดยแปลความหมายค่าเฉลี่ยน้ำหนักคะแนน เป็น 5 ระดับคือ

- คะแนนเฉลี่ย ขอบเขตตั้งแต่ 4.51 – 5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับมากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย ขอบเขตตั้งแต่ 3.51 – 4.50 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับมาก
- คะแนนเฉลี่ย ขอบเขตตั้งแต่ 2.51 – 3.50 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับปานกลาง
- คะแนนเฉลี่ย ขอบเขตตั้งแต่ 1.51 – 2.50 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับน้อย
- คะแนนเฉลี่ย ขอบเขตตั้งแต่ 1.00 – 1.50 หมายถึง มีแรงจูงใจในระดับน้อยที่สุด

ดังแสดงในตารางที่ 2-7 ต่อไปนี้

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านส่วนตัว	4.07	0.45	มาก
2. ด้านการยอมรับของสังคม	3.99	0.54	มาก
3. ด้านสถาบัน	4.06	0.53	มาก
รวม	4.04	0.42	มาก

จากตาราง 2 พบว่าแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา	รับราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ (N=124)		ประกอบอาชีพ ส่วนตัว (N=29)		พนักงานบริษัท/ ห้างหุ้นส่วน (N=47)		ระดับ
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านส่วนตัว	4.08	0.45	4.01	0.47	4.04	0.44	มาก
2. ด้านการยอมรับของสังคม	3.96	0.55	4.05	0.48	3.99	0.55	มาก
3. ด้านสถาบัน	4.05	0.55	4.09	0.46	4.04	0.50	มาก
รวม	4.03	0.43	4.05	0.38	4.02	0.38	มาก

จากตาราง 3 พบว่านิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามปีการศึกษาที่เข้าศึกษา

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา	ปี 2542		ปี 2543		ปี 2544		ปี 2545		ระดับ
	(N=44)		(N=79)		(N=38)		(N=39)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านส่วนตัว	4.14	0.38	4.01	0.42	4.04	0.41	4.10	0.59	มาก
2. ด้านการยอมรับของสังคม	4.02	0.45	3.95	0.56	3.97	0.57	4.02	0.58	มาก
3. ด้านสถาบัน	4.07	0.59	4.04	0.53	3.91	0.47	4.18	0.45	มาก
รวม	4.08	0.37	4.00	0.42	3.97	0.38	4.10	0.47	มาก

จากตาราง 4 พบว่านิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา
ด้านส่วนตัว โดยรวมและรายข้อ

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านส่วนตัว	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การเข้ามาศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพราะ			
1. ต้องการพัฒนาดตนเองให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ	4.33	0.74	มาก
2. ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น	4.61	0.58	มากที่สุด
3. ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น	4.57	0.65	มากที่สุด
4. ต้องการเรียนตามความสนใจตนเอง	3.92	0.84	มาก
5. ตนเองมีความถนัดวิชาที่เรียนในหลักสูตร	3.41	1.02	ปานกลาง
6. ต้องการมีความรู้ด้านบริหารธุรกิจ	3.99	0.88	มาก
7. ต้องการสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง	4.29	0.71	มาก
8. หลักสูตรที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตนเอง	3.52	0.99	มาก
9. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย	3.80	0.91	มาก
10. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาองค์กรให้มีความทันสมัย	3.98	0.75	มาก
11. ต้องการความก้าวหน้าในงานอาชีพ	4.31	0.79	มาก
รวม	4.07	0.45	มาก

จากตาราง 5 พบว่าแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่อยู่ระดับมากที่สุดคือข้อ 2 ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น และข้อ 3 ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น ส่วนข้อที่อยู่ระดับปานกลางคือข้อ 5 ตนเองมีความถนัดวิชาที่เรียนในหลักสูตร ส่วนข้ออื่นๆอยู่ระดับมาก

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา
ด้านการยอมรับของสังคม โดยรวมและรายข้อ

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านการยอมรับของสังคม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การเข้ามาศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพราะ			
12. เมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่าย	3.47	1.02	ปานกลาง
13. เพื่อความมีเกียรติและชื่อเสียงในสังคม	4.00	0.91	มาก
14. ต้องการนำความรู้ใหม่ๆไปพัฒนาชุมชนหรือหน่วยงานของตนเอง	4.12	0.78	มาก
15. เป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล	4.04	0.87	มาก
16. ทำให้มีโอกาสได้พบปะเพื่อนฝูง	4.02	0.92	มาก
17. ทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม	4.20	0.79	มาก
18. ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้	4.40	0.65	มาก
19. ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	4.41	0.63	มาก
20. ทำให้ได้เลื่อนสถานภาพทางสังคม	3.84	0.83	มาก
21. ต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว	3.38	0.98	ปานกลาง
รวม	3.99	0.54	มาก

จากตาราง 6 พบว่าแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านการยอมรับของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่อยู่ในระดับปานกลาง คือข้อ 12 เมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่าย และข้อ 21 ต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ส่วนข้ออื่นๆอยู่ในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา
ด้านสถาบัน โดยรวมและรายข้อ

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านสถาบัน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
การเข้ามาศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพราะ			
22. เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง	4.24	0.65	มาก
23. เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งผลิตบุคลากรทางด้านการศึกษาโดยตรง	4.37	0.68	มาก
24. สอนโดยคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ	4.37	0.70	มาก
25. เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ	4.47	0.69	มาก
26. ปัจจุบันค่าลงทะเบียนเรียนตลอดหลักสูตรเป็นระบบเหมาจ่าย	3.73	0.97	มาก
27. มีเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ทันสมัย	3.46	0.92	มาก
28. บรรยากาศในห้องเรียนดี	3.65	0.84	มาก
29. คณาจารย์มีความสามารถสูงในการถ่ายทอดวิชาความรู้	4.22	0.74	มาก
30. การเดินทางสะดวก	3.99	1.06	มาก
รวม	4.06	0.53	มาก

ผลการวิเคราะห์ตาราง 7 พบว่าแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านสถาบัน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์ในตอนี่ 3 นี้ ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าที (t-test) จำแนกตามเพศ อายุ สถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน ดังแสดงในตาราง 8-10

และผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมายมากกว่า 2 กลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว(One-Way Analysis of Variance) จำแนกตามอาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา โดยรวมและรายด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน ดังแสดงในตาราง 11-13

ตาราง 8 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามเพศ

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา	ชาย(N=65)		หญิง(N=135)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านส่วนตัว	4.05	0.47	4.07	0.44	-0.24
2. ด้านการยอมรับของสังคม	3.95	0.57	4.00	0.52	-0.56
3. ด้านสถาบัน	3.99	0.52	4.08	0.52	-1.14
รวม	4.00	0.40	4.05	0.42	0.81

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 8 พบว่านิสิตชายและหญิง มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวม และรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 9 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ทั้ง 3 ด้าน จำแนกตามอายุ

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา	อายุ 25-40 ปี(N=144)		อายุ 40 ปีขึ้นไป(N=56)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านส่วนตัว	4.02	0.46	4.18	0.41	-2.29*
2. ด้านการยอมรับของสังคม	3.97	0.54	4.01	0.54	-0.37
3. ด้านสถาบัน	4.01	0.50	4.16	0.57	-1.82
รวม	4.00	0.41	4.11	0.40	-1.76

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 9 พบว่านิสิตที่มีอายุต่างกัน ด้านส่วนตัว มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นิสิตที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปมีแรงจูงใจสูงกว่านิสิตอายุ 25-40 ส่วนโดยรวมและด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 10 การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ทั้ง 3 ด้าน
จำแนกตามสถานศึกษา

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา	มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (N=77)		โรงเรียนพณิชยการ เพชรบุรีบริหารธุรกิจ (N=123)		t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
1. ด้านส่วนตัว	4.08	0.50	4.05	0.41	0.48
2. ด้านการยอมรับของสังคม	4.05	0.59	3.94	0.50	1.29
3. ด้านสถาบัน	4.01	0.58	4.07	0.48	-0.79
รวม	4.05	0.46	4.02	0.38	0.40

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 10 พบว่านิสิตที่เรียนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเรียนโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 11 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามอาชีพ

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
1. ด้านส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	2	0.11	0.05	0.27
	ภายในกลุ่ม	197	40.53	0.20	
	รวม	199	40.64		
2.ด้านการยอมรับของสังคม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.18	0.09	0.31
	ภายในกลุ่ม	197	58.86	0.29	
	รวม	199	59.05		
3.ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.06	0.03	0.12
	ภายในกลุ่ม	197	55.38	0.28	
	รวม	199	55.45		
รวมทั้ง 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	2	0.01	0.00	0.05
	ภายในกลุ่ม	197	34.44	0.17	
	รวม	199	34.46		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 11 พบว่านิสิตที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 12 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ทั้ง 3 ด้าน โดยรวมและรายด้าน จำแนกตามปีการศึกษาที่เข้าศึกษา

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	Df	SS	MS	F
1. ด้านส่วนตัว	ระหว่างกลุ่ม	3	0.55	0.18	0.90
	ภายในกลุ่ม	196	4.09	0.20	
	รวม	199	4.64		
2.ด้านการยอมรับของสังคม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.20	0.06	0.22
	ภายในกลุ่ม	196	58.84	0.30	
	รวม	199	59.05		
3.ด้านสถาบัน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.48	0.49	1.79*
	ภายในกลุ่ม	196	53.97	0.27	
	รวม	199	55.45		
รวมทั้ง 3 ด้าน	ระหว่างกลุ่ม	3	0.47	0.15	0.91
	ภายในกลุ่ม	196	33.99	0.17	
	รวม	199	34.46		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 12 พบว่านิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษาที่ต่างกัน ด้านสถาบัน มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนโดยรวมและด้านส่วนตัวด้านการยอมรับของสังคม มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

เพื่อให้ทราบความแตกต่างระหว่างคู่ ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบค่าเฉลี่ยระหว่างคู่ โดยวิธีของ LSD ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 13

ตาราง 13 ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านสถาบัน เป็นรายคู่
ด้วยวิธี LSD จำแนกตามปีการศึกษาที่เข้าศึกษา

ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา	ด้านสถาบัน	ปี 2544	ปี 2543	ปี 2542	ปี 2545
	$\bar{X}$	3.91	4.04	4.07	4.18
ปี 2544	3.91		0.13	0.16	0.27*
ปี 2543	4.04			0.03	0.14
ปี 2542	4.07				0.11
ปี 2545	4.18				

*มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

จากตาราง 13 พบว่านิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษาต่างกัน ด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่านิสิตที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2545 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา สูงกว่าปี 2544

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิต
ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน

การวิเคราะห์ในตอนที่ 4 ผู้วิจัยได้รวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้เขียนไว้ในแต่ละ
ด้าน แล้วทำการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ตาราง 14 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา จากแบบสอบถาม
ปลายเปิด ด้านส่วนตัวเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย

ลำดับที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ด้านส่วนตัว	ความถี่	ร้อยละ
1.	ต้องการพัฒนาตนเองเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ	27	42.86
2.	สอดคล้องกับความต้องการและความถนัดส่วนบุคคล	15	21.43
3.	เพื่อความก้าวหน้าในงานอาชีพ	13	18.57
4.	มีอุดมการณ์และรักในงานอาชีพ	5	7.14
5.	เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ลูกหลาน	3	4.28
6.	ตรงกับวุฒิปริญญาตรีที่จบมา	2	2.86
7.	เพิ่มวุฒิทางการศึกษา	2	2.86
8.	มีทัศนคติที่ดีต่อสถาบันและบัณฑิตที่จบจากสถาบัน	2	2.86
9.	มีความพร้อมทั้งเวลาและทุนทรัพย์	1	1.43
รวม		70	100

จากตาราง 14 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา
ด้านส่วนตัว ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ ต้องการพัฒนาตนเอง เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ
ส่วนข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ มีความพร้อมทั้งเวลาและทุนทรัพย์

ตาราง 15 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา จากแบบสอบถาม
ปลายเปิด ด้านการยอมรับของสังคมเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย

ลำดับที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ด้านการยอมรับของสังคม	ความถี่	ร้อยละ
10.	เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ	45	43.69
11.	ต้องการพัฒนาตนเองให้เป็นที่ยอมรับของสังคม	25	24.27
12.	เป็นสถาบันที่เก่าแก่ผลิตบุคลากรหลายอาชีพและเป็นที่ยอมรับในสังคม	14	13.59
13.	สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตในปัจจุบัน	3	2.91
14.	สร้างความภูมิใจให้ตนเองและเพิ่มโอกาสที่พบปะผู้คนที่หลากหลาย	5	4.87
15.	ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา	4	3.88
16.	ต้องการมีอาชีพที่มั่นคง	4	3.88
17.	สร้างความภูมิใจให้กับบุพการี	2	1.94
18.	ต้องการเรียนรู้ประสบการณ์และแนวคิดที่ได้รับจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ	1	0.97
รวม		103	100

จากตาราง 15 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา
ด้านการยอมรับของสังคม ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและมีคุณภาพ
เป็นที่ยอมรับ ส่วนข้ออื่นที่มีผู้ให้ความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ต้องการเรียนรู้ประสบการณ์และแนวคิดที่ได้รับจาก
อาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ตาราง 16 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา จากแบบสอบถาม
ปลายเปิด ด้านส่วนสถาบันเรียงลำดับความถี่จากมากไปหาน้อย

ลำดับที่	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ ด้านสถาบัน	ความถี่	ร้อยละ
19.	มีทัศนคติที่ดีต่อสถาบัน	11	52.38
20.	เป็นสถาบันที่เปิดสอนหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด	3	14.29
21.	เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ	3	14.29
22.	ควรจัดหาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ประกอบการเรียนการสอนมากขึ้น	2	9.52
23.	เมื่อเข้ามาศึกษาแล้วเกิดทัศนคติที่เป็นลบต่อสถาบัน	1	4.76
24.	เปิดสอนวันเสาร์-อาทิตย์ทำให้สามารถทำงานไปพร้อมกับเรียนได้	1	4.76
รวม		21	100

จากตาราง 16 ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา
ด้านสถาบัน ข้อที่มีผู้ให้ความคิดเห็นมากที่สุด คือ มีทัศนคติที่ดีต่อสถาบัน ส่วนข้ออื่นที่มีผู้ให้ความคิดเห็น
น้อยที่สุดคือ เมื่อเข้ามาศึกษาแล้วเกิดทัศนคติที่เป็นลบต่อสถาบัน และเปิดสอนวันเสาร์-อาทิตย์ทำให้สามารถ
ทำงานไปพร้อมกับเรียนได้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ต้องการทราบว่า กลุ่มเป้าหมายมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเปรียบเทียบจากเพศ อายุ สถานศึกษา อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา เพื่อจะได้นำข้อมูลไปสู่การดำเนินการพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของตลาดต่อไป

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม เพศ อายุ สถานศึกษา อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มเป้าหมาย ได้ดำเนินการศึกษากับนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา นิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2543 ปีการศึกษา 2544 และปีการศึกษา 2545 และนิสิตโรงเรียนพัฒนการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2542 ปีการศึกษา 2543 ปีการศึกษา 2544 ปีการศึกษา 2545 รวมทั้งหมด 200 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 5 ตัวเลือก เกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเภทเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดในแต่ละด้าน เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา นอกเหนือจากข้อคำถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามไปจำนวน 200 ฉบับได้รับกลับคืนมาสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์จากแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชา เอกธุรกิจศึกษา ได้ดำเนินการศึกษากับประชากรที่เป็นนิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา นิสิตที่ เรียนที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2543 ปีการศึกษา 2544 และปีการศึกษา 2545 และโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ปีการศึกษา 2542 ปีการศึกษา 2543 ปีการศึกษา 2544 ปีการศึกษา 2545 ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม คำนวณหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของระดับแรงจูงใจ ในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา จำแนกตามเพศ อายุ สถานศึกษา อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้า ศึกษา โดยรวมและรายด้าน คือ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน
3. เปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา แยกเป็นโดยรวมและรายด้าน โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ใช้ค่าที (t-test) ในการทดสอบกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม และใช้ One—Way Analysis of Variance ในการทดสอบกลุ่มเป้าหมายมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป
4. รวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชา เอกธุรกิจศึกษา จากแบบสอบถามปลายเปิด แล้วนำมาแจกแจงความถี่คำนวณค่าร้อยละ

ผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มเป้าหมายจำนวน 200 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศ หญิง อายุ 25-40 ปี เรียนที่โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ อาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา 2543

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับ ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านปรากฏผลดังนี้

2.1 ด้านส่วนตัว โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่อยู่ระดับมากที่สุด คือ ต้องการมีความรู้ความสามารถเพิ่มมากขึ้น ต้องการมีวุฒิทางการศึกษาเพิ่มขึ้น ข้อที่อยู่ระดับปานกลาง คือ ตนเองมีความถนัดวิชาที่เรียนในหลักสูตร ส่วนข้ออื่นๆอยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านการยอมรับของสังคม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ข้อที่อยู่ในระดับ ปานกลาง คือ เมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่ายและต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านสถาบัน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่านิสิตที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตชายและหญิงมีแรงจูงใจในการเรียนตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่านิสิตที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตอายุ 25-40 ปีและ 40 ปีขึ้นไปมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนโดยรวมและด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ นิสิตที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาสูงกว่านิสิตที่มีอายุ 25-40 ปี

3.3. การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่านิสิตที่มีสถานศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตที่เรียนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และที่เรียนโรงเรียนพณิชการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ มีแรงจูงใจในการเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.4 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่านิสิตที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตอาชีพราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ประกอบอาชีพส่วนตัว พนักงานบริษัท/ห้างหุ้นส่วน มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

3.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 ที่ว่านิสิตที่เข้าศึกษาปีการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาแตกต่างกัน

นิสิตที่เข้าศึกษาปีการศึกษา 2542 ปีการศึกษา 2543 ปีการศึกษา 2544 ปีการศึกษา 2545 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนโดยรวมและด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2545 มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาสูงกว่านิสิตที่เข้าในปีการศึกษา 2544

4. การรวบรวมเป็นความถี่ของความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน ดังต่อไปนี้

4.1 ด้านส่วนตัว ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ ต้องการพัฒนาตนเองเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ

4.2 ด้านการยอมรับของสังคม ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับ

4.3 ด้านสถาบัน ข้อที่ได้รับการเสนอแนะมากที่สุด คือ มีทัศนคติที่ดีต่อสถาบัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. ผลจากการศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน

1.1 ด้านส่วนตัว พบว่านิสิตต้องการเพิ่มพูนความรู้ให้กับตนเอง ต้องการความเจริญก้าวหน้าในชีวิตการทำงาน สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอนไปพัฒนาสังคมให้มีความเจริญ ซึ่งในปัจจุบันการศึกษามีความสำคัญมาก เพราะการศึกษาจะช่วยให้ผู้เรียนทันต่อเหตุการณ์ต่างๆ อีกทั้งต้องการความเจริญก้าวหน้าในชีวิต นอกจากนี้แต่ละคนอาจจะมีเหตุผลส่วนตัว มีความต้องการพัฒนาตนเอง เรียนตามความถนัดหรือว่าสนใจของตนเองเลือกเรียนในสิ่งที่ตนเองอยากทราบหรือพัฒนาตนเองให้มีความรู้ในสาขาที่สอนหรือว่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเอนกกุล กริแสง (2517 : 31) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจส่วนบุคคล คือ แรงจูงใจที่จะพัฒนาขึ้นในตัวคน ซึ่งจะแตกต่างกันไปไม่เหมือนกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลมีรากฐานมาจากความต้องการทางร่างกาย และความต้องการของสังคมประกอบกัน แต่ความรุนแรงจะมากน้อยต่างกัน แรงจูงใจส่วนบุคคลที่สำคัญคือการติดยาเสพติดหากไม่เสพจะเกิดอาการผิดปกติกับร่างกาย อีกประการ คือระดับความมุ่งมั่น คือแต่ละคนจะตั้งระดับความมุ่งมั่นไว้ไม่เหมือนกัน และจะเปลี่ยนแปลงได้เสมอ พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 42) ได้กล่าวว่าแรงจูงใจเกี่ยวกับตนเอง เป็นแรงจูงใจก่อนข้างจะซับซ้อนพอสมควรและเป็นสิ่งผลักดันให้คนเราพยายามปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น เช่น แรงจูงใจเกี่ยวกับความสำเร็จในหน้าที่การงาน หรือความสำเร็จในชีวิตสอดคล้องกับทองวรรณ ศิริวรรณ (2543 : 45) ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว พบว่าต้องการให้มีความรู้ทันกับวิทยาการสมัยใหม่

1.2 ด้านการยอมรับของสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของสว่างจิตร์ พัทธมณีปกรณ์ (2541 : 48) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับเหตุจูงใจด้านความมั่นคงและก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสังคม และด้านความถนัด ความสนใจในวิชาชีพเป็นเหตุจูงใจระดับมาก โดยมีด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นเหตุจูงใจน้อย นักศึกษาที่จบจากสถาบันต่างกัน มีประสบการณ์เดิมด้านคอมพิวเตอร์ต่างกัน อาชีพของบิดามารดาต่างกัน ภูมิสำเนาต่างกันมีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน

1.3 ด้านสถาบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของพันโทเปรมชัย สโรบล (2542 : 68) ได้ศึกษาเหตุจูงใจในการศึกษาต่อโรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้าของนักเรียนเตรียมทหาร พบว่าเหตุจูงใจ 6 ด้าน คือ ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านสังคม ด้านเกียรติและชื่อเสียง ด้านการประกอบอาชีพ ด้านความสนใจของตนเองและด้านการทำตามความต้องการของผู้อื่น เป็นเหตุจูงใจในระดับมาก

2. การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจำแนกตามเพศ อายุ สถานศึกษา อาชีพ ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา ปรากฏผลดังนี้

2.1 นิสิตที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะว่าสังคมในปัจจุบันได้เปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่บุคคลทั่วไป โดยไม่จำกัดว่าเป็นเพศชายหรือเพศหญิงสามารถเลือกศึกษาได้ตามความต้องการ ความสามารถตามถนัดของตนเอง ในสังคมปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพศชาย

หรือเพศหญิงจำเป็นที่จะต้องแสวงหาความรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา เพื่อความอยู่รอดในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย เจนจตุรงค์ (2542 : 66) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้เรียนที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและงานวิจัยของ สุวิมล ไชยเพชร (2536 : 83) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนอาชีวศึกษาประเภทการศึกษานอกระบบในกรุงเทพฯ พบว่าผู้เรียนที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนสาขาวิชาคอมพิวเตอร์แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539 : 77) ที่ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นิสิตชายและหญิงมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาในแต่ละด้านและรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน เช่นเดียวกันกับทองวรรณ ศิริวรรณ (2543 : 60) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว พบว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงในคณะเศรษฐศาสตร์และการจัดการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการไม่แตกต่างกันทั้ง 3 ด้านคือ ด้านแรงจูงใจด้านส่วนตัว แรงจูงใจด้านอาชีพและแรงจูงใจด้านสังคม และอาจจะเป็นเพราะสภาพสังคมปัจจุบันให้ความสำคัญต่อการศึกษา ความเสมอภาคทางการศึกษาเท่าเทียมกัน

2.2 นิสิตที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านส่วนตัว แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากนิสิตที่มีอายุ 40 ปีขึ้นไปมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาสูงกว่านิสิตที่มีอายุ 25 - 40 ปี ส่วนโดยรวมและด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ การที่ผลวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะว่านิสิตที่มีอายุมากต้องการที่จะ ขวนขวายหาความรู้เพิ่มมากขึ้น เพื่อต้องการนำความรู้ที่ได้รับไปพัฒนาหรือปรับปรุงหน่วยงานให้ดีขึ้น ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ต้องการพบปะเพื่อนใหม่ๆ งานวิจัยของฮูล (Houle. 1961 : 15-16) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา พบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจต่างกัน 3 ประการ คือ มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม มาเรียนเพื่อต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ เหตุผลที่ผู้ใหญ่กลับเข้ามาเรียนใหม่อีกครั้งก็เพื่อมุ่งพัฒนาตนเอง(Self - Development) เป็นการสนองความต้องการส่วนบุคคลของผู้ใหญ่ โดยเฉพาะด้านที่เป็นความรู้ทั่วไป หรือ อาจจะเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่องานอดิเรก(Creative Hobby) ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจในประเทศ อังกฤษ ซึ่งจัดทำเนินการโดย NIAE) ปรากฏว่านักศึกษาผู้ใหญ่มากกว่าร้อยละ 40 เข้ามาเรียนเพราะ ต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเอง ตามความสนใจให้มากขึ้น(Roger. 1979 : 13-20)

2.3 นิสิตที่มีสถานศึกษาต่างกัน มีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสว่างจิตร์ พัทธมนีปกรณ (2541 บทคัดย่อ) ที่ศึกษาแรงจูงใจเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษา สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่มีภูมิสำเนาเดิมแตกต่างกัน มีเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจไม่แตกต่างกันและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของปรียาภรณ์ เพ็ญสุขใจ (2542 : 74) ที่ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน : กรณีศึกษาจากนักศึกษาปริญญาตรี หลักสูตรภาคพิเศษสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา พบว่านักศึกษาที่มีภูมิสำเนาต่างกันมีระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทองวรรณ ศิริวรรณ (2543 : 51) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์

และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4 นิสิตที่มีอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา โดยรวมและด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะว่า นิสิตส่วนใหญ่ที่เข้าศึกษาจะมีงานทำอยู่แล้ว และผู้ที่เข้าศึกษาจะเป็นระดับผู้บริหาร จึงไม่มีความเดือดร้อนในเรื่องค่าใช้จ่าย ทำให้อาชีพไม่มีความสำคัญสำหรับการวิจัยนี้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รังรอง สีทองดี (2535 : 253) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการศึกษาต่อของนิสิตระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรพบว่า นิสิตที่มีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.5 นิสิตที่เข้าศึกษาในปีการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านสถาบัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เพราะว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นมหาวิทยาลัยเก่าแก่แล้วมีชื่อเสียงในการผลิตบุคลากรด้านการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวทฤษฎีของโรเจอร์ (Roger.1979 : 13-20) แรงจูงใจด้านอาชีพ เป็นแรงจูงใจที่มีความสำคัญมากในการทำให้ผู้ใหญ่แสวงหาความรู้โดยการเข้ารับการศึกษากลับ และแรงจูงใจด้านการมุ่งพัฒนาตนเอง ส่วนแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ อุไรวรรณ โพธิ์เทวัญ (2539 : 75) ได้ศึกษาสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจของนิสิตระดับปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรธุรกิจศึกษาของนิสิต รวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านความสนใจและความถนัด ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง นิสิตที่มีเพศต่างกันและผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่างกันมีสิ่งจูงใจในการเลือกเรียนไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่าแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ด้านส่วนตัว ด้านการยอมรับของสังคม ด้านสถาบันทุกด้านอยู่ในระดับมาก ดังนั้น คณะสังคมศาสตร์ ควรเปิดสอนสาขาให้หลากหลายเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนในสาขาวิชาที่ตนเองชอบ ตนเองถนัดและมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนทุกปีให้สอดคล้องกับความต้องการของของนิสิต ควรให้นิสิตไปดูงานต่างประเทศ เพื่อเป็นการฝึกทักษะด้านภาษา หรือว่ามีการดูงานตามหน่วยงานเอกชน หรือหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ เพื่อเป็นแนวทางในการนำประสบการณ์ที่ได้รับมาพัฒนาหน่วยงานให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยกลุ่มเป้าหมายในสาขาวิชาอื่น ๆ ที่เปิดสอนในคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อจะได้ทราบถึงความแตกต่างแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน ของนิสิตระดับปริญญาโทในสาขาวิชาเอกธุรกิจศึกษา
2. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท ในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคในการทำวิจัยของนิสิตวิชาเอกธุรกิจศึกษา หรือว่าเอกอื่นๆ ของนิสิตในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโทสาขา นิเทศศาสตร์พัฒนาการเป็นระยะๆ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกันแต่ละยุคสมัย
5. ควรมีการศึกษาข้อมูลกับผู้ที่มาสมัคร แต่ไม่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ เพื่อขยายโอกาสและความเป็นไปได้ให้กลุ่มเหล่านี้ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ด้านการพัฒนาการศึกษาของประเทศ
6. ควรจะมีการสำรวจความต้องการของตลาดโดยเฉพาะการเปิดหลักสูตรนานาชาติเพื่อประสานงานและเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศต่อไป เพื่อประโยชน์ในการวางแผนเชิงรุกและการพัฒนาบุคคลและทรัพยากรของไทยให้ทัดเทียมกับนานาชาติประเทศ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงศ์.(2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- กึ่งแก้ว เอี่ยมแจ่ม. (2542). สภาพการจัดการเรียนการสอนของคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลวิทยาเขตบพิตรพิมุขทุ่งมหาเมฆ ตามทัศนะของนักศึกษา. ปรินุฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. สำนักงาน (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.
- จรรยา โกมลบุญ. (2528). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท..
- ทองวรรณ ศิริวรรณ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- นิตยา วัฒนาภรณ์. (2530). เหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทของนักศึกษาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ปรินุฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- นิภา (ทองไทย) แก้วศรีงาม. (2527). จิตวิทยาองค์การ. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นงลักษณ์ ประเสริฐ. (2537). เอกสารคำสอน วิชา 417209 มนุษย์สัมพันธ์. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7, กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รังรอง สีทองดี. (2535). แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อของนิสิตปริญญาโท ภาคพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินุฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5, กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2541). คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ. สารนิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สมชัย เจนจตุรงค์. (2542). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาในวิทยาลัยพณิชยการ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินุฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา
- สมพงศ์ จิตจรัสอำพัน. (2542). องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ สายวิชาบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินุฎยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา.

- สว่างจิตร์ พัชรณัฏฐ์. (2541). เหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาเอกคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร
- สำออง งามวิชา (2541). การวิจัยธุรกิจศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2542). การวิจัยและประเมินผลการศึกษาผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ.:
ภาควิชาการศึกษาผู้ใหญ่ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์ครั้งที่ 1.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2544). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : กศ.บ., กศ.ม.
(จิตวิทยาสังคม) Cert.in Adult Education (U.K.) พิมพ์ครั้งที่ 1
- สิริจันทร์ สติรกุล. (2540). เอกสารประกอบการสอน วิชา 2701388 หลักและวิธีสอนพื้นฐานทางธุรกิจ.
ภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวีร์ เพียรเพชรเลิศ. (2544). ความคิดเห็นของนิสิตระดับปริญญาตรีที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรธุรกิจศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ปรินุญานิพนธ์ อัดสำเนา
- อารี พันธมณี (2538). จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2, กรุงเทพฯ : บริษัท เลิฟแอนด์เพรส
จำกัด.
- อัมพร ณ สงขลา.(2539). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาของนักศึกษาปริญญาโท.
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ อัดสำเนา.
- อุไรวรรณ โพธิเวชเทวัญ (2539). สิ่งจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับ
ปริญญาตรี ในสถาบันอุดมศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร. ปรินุญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ
อัดสำเนา
- Beach, Dale S. Personal (1965). *The Management of People of Work*. New York : Macmillan Book
Company.
- Boshier, Roger W. (1971). " Motivation Orientations of Adult Education Participants : A Factor
Analytic Exploration of Houle.'s Typoloty," *Adult Education*.1(21).
- Cronbach. Lee Joleph.(1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper.
Ferguson, G.A. (1966). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. New York :
McKraw – Hill.
- Gay, L.R. (1987). *Educational Research "Competengies for Analysis and Application*. 3rd ed
Columbus : Merrill Publishing Company.
- Good, Cater V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : Mc Graw-Hill.
- Guilford, John S. And, David E Gray (1970) . *Motivation and Modern Management*. London :
Harpaer & Row Publishers.
- Hilgard, Erwst R (1983). *Introduction to Psychology*. 8th ed San Diego : Harcourt Brace Tovanorich.
- Houle, Cyril O.(1961). *The Inquiring Mind*. Madison, Wisc., : University of Wisconsin Press.
- Maslow, A.H (1954). *Motivation and Personality*. New York : Harper & Row.

Nanassy, Louis C., Dean R. Malsbary, and Herbert A. Tonne . *Principles and Trends in Business Education*. USA : Bobbs-Mreill Educational Publishing, 1977.

Roger,A., *Teaching Adults*. Milton Keynes : Open University Press, 1986.

www.moe.go.th/main2/article/article_panom/index.htm.

www.topcool.arowa.com/master.htm.

www.sanook.com

www.swu.ac.th

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพีร์ ลิ้มไทย	ภาควิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. รองศาสตราจารย์ ชุติร์ วงศ์รัตนะ	ภาควิชาวิจัยและวัดผลการศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. อาจารย์ สิฏฐากร ชุทรัพย์	ภาควิชาบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ข
จดหมายเชิญผู้เชี่ยวชาญ
และจดหมายในการแจกแบบสอบถาม
และอื่น ๆ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มสว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ ๔๗๖๙

วันที่ 1๔ เมษายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์อารี หันษ์มณี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพีร์ ล้มไทย และ อาจารย์สิฏฐากร ชุทรัพย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ ๕ ๗๗๐

วันที่ ๑๘ เมษายน 2545

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์ณี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ รองศาสตราจารย์ชูศรี วงศ์รัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทบ 1012/๕๔๐๖

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๙๐ พฤษภาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนพลศึกษาเขตรับบริหารธุรกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์ อารี พันธุ์มณี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นิสิตระดับปริญญาโท ซึ่งเป็นนิสิต ภาคสมทบโครงการความร่วมมือ เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภภรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร 5726,5644

ที่ ทม. 1012 / ๒๘๐๗

วันที่ 1๐ พฤษภาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง "มุ่งจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ" โดยมี รองศาสตราจารย์ อารี พันธุ์มณี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นิสิตระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ วิชาเอกธุรกิจศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤษภาคม 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1012/ ๔ ๔ ๔ ๔

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

16 พฤษภาคม 2545

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ครูใหญ่โรงเรียนพลิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงงูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์อารี พันธุ์ณี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ นิสิตระดับปริญญาโท ภาคสมทบ โครงการความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพลิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ วิชาเอกธุรกิจศึกษา จำนวน 123 คน ตอบแบบสอบถามแรงงูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์นภาพร หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 02-664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร. 02-258-4119

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มศว โทร. 5726, 5644

ที่ ทม 1012/ ๑๙๙๕

วันที่ ๑๘ พฤษภาคม 2545

เรื่อง ขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน คณบดีคณะสังคมศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียน วิชาเอกธุรกิจศึกษา ของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์ อารี พันธุ์มณี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้นิสิตระดับปริญญาโท ภาคพิเศษ ชั้นปีที่ 1-3 วิชาเอกธุรกิจศึกษา จำนวน 77 คน ตอบแบบสอบถามแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในระหว่างเดือนพฤษภาคม-มิถุนายน 2545

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(รองศาสตราจารย์นภาพรณ์ หะวานนท์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร 02-6641000(ต่อ5726,5644)

ที่ ทม. 1012 /

วันที่ 30 พฤษภาคม 2545

เรื่อง ขอเพิ่มกลุ่มเป้าหมายในการทำวิจัย

เรียน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผ่านประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

เนื่องด้วยดิฉัน นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ดิฉันขอเพิ่มกลุ่มเป้าหมาย คือ นิสิตระดับปริญญาโทเอกธุรกิจศึกษา ปีการศึกษา 2545 ที่เรียนที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนพลชัยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณาด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(นางสาว นันทา ศรีสังทรัพย์)

นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร 02-6641000(ต่อ5726,5644)

ที่ ทม. 1012 /

วันที่ 4 มิถุนายน 2545

เรื่อง ขอรายชื่อนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา

เนื่องด้วยดิฉัน นางสาวนันทา ศรีสังทรัพย์ นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง “แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ซึ่งในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้ ดิฉันต้องส่งแบบสอบถามให้กับนิสิตระดับปริญญาโทเอกธุรกิจศึกษา ปีการศึกษา 2542 และปี การศึกษา 2543 ที่เรียนที่โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ดังนั้นดิฉันใคร่ขอความ อนุเคราะห์จากท่านในการขอรายชื่อนิสิตที่เรียนที่โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ในปี การศึกษาดังกล่าวข้างต้นพร้อมที่อยู่ และขอรายชื่อนิสิตปีการศึกษา 2543 พร้อมที่อยู่ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒด้วย เพื่อความสะดวกในการส่งแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อทราบและโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

(นางสาว นันทา ศรีสังทรัพย์)

นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกธุรกิจศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภาคผนวก ค
แบบสอบถาม

แบบสอบถามการวิจัย
เรื่อง แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชา
เอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิต
ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆที่ชักนำให้
ตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโทและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่อไปนี้แล้วใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุ

☐ ต่ำกว่า 25 ปี

☐ 25-40 ปี

☐ 40 ปีขึ้นไป

3. สถานศึกษา

☐ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

☐ โรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ

4. อาชีพ

☐ รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

☐ ประกอบอาชีพส่วนตัว

☐ พนักงานบริษัท/ห้างหุ้นส่วน

5. ปีการศึกษาที่เข้าศึกษา

☐ ปีการศึกษา 2542

☐ ปีการศึกษา 2543

☐ ปีการศึกษา 2544

☐ ปีการศึกษา 2545

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแบบสอบถาม แล้วพิจารณาว่าแต่ละข้อเป็นแรงจูงใจที่ทำให้ท่านตัดสินใจใน
เลือกเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาระดับปริญญาโท มากน้อยเพียงใด โดยขอให้ท่านทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง
ที่ตรงกับระดับของแรงจูงใจ ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

ระดับแรงจูงใจมากที่สุด	ให้	5	คะแนน
ระดับแรงจูงใจมาก	ให้	4	คะแนน
ระดับแรงจูงใจปานกลาง	ให้	3	คะแนน
ระดับแรงจูงใจน้อย	ให้	2	คะแนน
ระดับแรงจูงใจน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิต ระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระดับของแรงจูงใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
1. การเข้ามาศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาในมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ เพราะต้องการมีความรู้และความสามารถ เพิ่มมากขึ้น.....	✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า ท่านมีความคิดเห็นว่าการเข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ เพราะต้องการมีความรู้และความสามารถเพิ่มขึ้น เป็นแรงจูงใจในระดับมากที่สุด ทำให้
ท่านตัดสินใจศึกษาต่อวิชาเอกธุรกิจศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของ นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระดับของแรงจูงใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านส่วนตัว					
การเข้ามาศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาเพราะ					
1.ต้องการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการเป็นผู้นำ.....					
2.ต้องการมีความรู้และความสามารถเพิ่มมากขึ้น.....					
3.ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษาให้สูงขึ้น.....					
4.ต้องการเรียนตามความสนใจตนเอง.....					
5.ตนเองมีความถนัดวิชาที่เรียนในหลักสูตร.....					
6.ต้องการมีความรู้ด้านบริหารธุรกิจ.....					
7.ต้องการสร้างความเชื่อมั่นให้กับตนเอง.....					
8.หลักสูตรที่เปิดสอนตรงกับความต้องการของตนเอง.....					
9.สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประกอบอาชีพได้หลากหลาย.....					
10.สามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาองค์กรให้มีความทันสมัย.....					
11.ต้องการความก้าวหน้าในงานอาชีพ.....					
ด้านการยอมรับของสังคม					
12.เมื่อเรียนจบแล้วหางานได้ง่าย.....					
13.เพื่อความมีเกียรติและชื่อเสียงในสังคม.....					
14.ต้องการนำความรู้ใหม่ๆไปพัฒนาชุมชนหรือหน่วยงานของตนเอง.....					
15.เป็นการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล.....					
16 ทำให้มีโอกาสดำเนินปะเพื่อนฝูง.....					
17.ทำให้มีความรู้ก้าวหน้าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม.....					
18.ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือความรู้.....					
19.ทำให้มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ.....					
20.ทำให้ได้เลื่อนสถานภาพทางสังคม.....					
21.เพราะต้องการยกฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว.....					

แรงจูงใจในการตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของ นิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	ระดับของแรงจูงใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านสถาบัน					
22.เพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง.....					
23.เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งผลิตบุคลากรทางด้านการศึกษาโดยตรง					
24.เพราะสอนโดยคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ.....					
25.เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ.....					
26.ปัจจุบันค่าลงทะเบียนเรียนตลอดหลักสูตรเป็นระบบเหมาจ่าย...					
27.มีเทคโนโลยีในการเรียนการสอนที่ทันสมัย.....					
28.บรรยากาศในห้องเรียนน่าเรียน.....					
29.คณาจารย์มีความสามารถสูงในการถ่ายทอดวิชาความรู้.....					
30.การเดินทางสะดวก.....					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ให้นิสิตแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆที่ชักนำให้ตัดสินใจเรียนวิชาเอกธุรกิจศึกษาของนิสิตระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้ง 3 ด้านดังต่อไปนี้

ด้านส่วนตัว

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านการเป็นที่ยอมรับของสังคม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านสถาบัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง
หลักสูตรปริญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกธุรกิจศึกษา และรายวิชา

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาธุรกิจศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. ชื่อหลักสูตร
หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิตวิชา เอกธุรกิจศึกษา
Master of Education Program in Business Education
2. ชื่อปริญญา
ชื่อเต็ม การศึกษามหาบัณฑิต (ธุรกิจศึกษา)
Master of Education (Business Education)
ชื่อย่อ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา)
M.Ed. (Business Education)

หลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกธุรกิจศึกษา

	แผน ก	แผน ข
1. หมวดวิชาพื้นฐานทางการศึกษาและวิจัยไม่น้อยกว่า	8	8
2. หมวดวิชาเอกไม่น้อยกว่า	18	26
วิชาเอกบังคับ	12	12
วิชาเอกเลือกไม่น้อยกว่า	6	14
3. หมวดวิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า	2	4
4. ปริญญานิพนธ์	12	-
สารนิพนธ์	-	6
รวมไม่น้อยกว่า	40	44

*สำหรับผู้ที่ไม่ได้รับปริญญาทางการศึกษา จะต้องเรียนวิชาพื้นฐานทางการศึกษาอีกไม่น้อยกว่า 7 หน่วยกิต ตามรายวิชาที่ระบุไว้ในประกาศบัณฑิตวิทยาลัยเรื่องการเรียนวิชาพื้นฐานทางการศึกษาสำหรับนิสิตปริญญาโทผู้ไม่มีพื้นฐานวิชาชีพทางการศึกษา ลงวันที่ 28 เมษายน 2531

รายวิชาในหมวดวิชาพื้นฐานการศึกษา 8 หน่วยกิต กำหนดให้เรียนกลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษาไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต และให้เรียนกลุ่มวิชาวิจัยทางการศึกษาไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

รายวิชา

หลักสูตรปริญญาโท คณะสังคมศาสตร์ บริหารธุรกิจ พุทธศักราช 2543

กลุ่มวิชาพื้นฐานทางการศึกษา

กำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

พฐ 501	พื้นฐานทางปรัชญาของการศึกษา	(2 – 0)
FE 501	Philosophical Foundation of Education	
พฐ 502	พื้นฐานทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	2(2 – 0)
FE 502	Social Foundation of Education	
พฐ 503	พื้นฐานทางจิตวิทยาของการศึกษา	(2 – 0)
FE 503	Psychological Foundation of Education	
พฐ 504	พื้นฐานทางเทคโนโลยีของการศึกษา	(2 – 0)
FE 504	Technological Foundation of Education	

กลุ่มวิชาวิจัยทางการศึกษากำหนดให้เลือกเรียนไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต โดยความเห็นชอบของ
คณะกรรมการบริหารหลักสูตรจากรายวิชาต่อไปนี้

พฐ 511	วิธีการวิจัยทางการศึกษา	(3 – 0)
FE 511	Research Method in Education	
พฐ 512	วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ	3(3 – 0)
FE 512	Qualitative Research	
พฐ 521	สถิติเพื่อการวิจัย1(สำหรับผู้ไม่มีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์)	3(3 – 0)
FE 521	Statistics for Research 1	
พฐ 522	สถิติเพื่อการวิจัย2 (สำหรับผู้ไม่มีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์)	3(3 – 0)
FE 522	Statistics for Research II	
พฐ 531	วิธีการวิจัยทางการศึกษา	(3 – 0)
FE 531	Computer for Education and Research	

รายวิชาในหมวดวิชาเอกธุรกิจศึกษา

วิชาเอกบังคับ กำหนดให้เรียน 12 หน่วยกิต จากรายวิชาต่อไปนี้

ชศ 511	ปรัชญาและแนวการจัดการธุรกิจศึกษา	3(3 – 0)
BE 511	Philosophy and Management in Business Education	

ฐศ 512	การพัฒนาหลักสูตรและการสอนธุรกิจศึกษา	(3 – 0)
BE512	Development of Curriculum and Instruction in Business Education	
ฐศ 581	การประชุมปฏิบัติการสำหรับครูธุรกิจ	(3 – 0)
BE 581	Workshop for Business teachers	
ฐศ 591	สัมมนาการวิจัยทางธุรกิจศึกษา	3(3 – 0)
BE 591	Seminar in Business Educational Research	

วิชาเอกเลือก แผน ก ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต
แผน ข ไม่น้อยกว่า 14 หน่วยกิต

โดยเลือกจากรายวิชาต่อไปนี้

ฐศ 513	การนิเทศธุรกิจศึกษา	2(2 – 0)
BE 513	Supervision in Business Education	
ฐศ 514	เทคนิคและวิธีการสอนธุรกิจศึกษา	(2 – 0)
BE 514	Techniques and Instruction in Business Education	
ฐศ 515	คอมพิวเตอร์กับธุรกิจศึกษา	(2 – 0)
BE 515	Computer and Business Education	
ฐศ 516	การจัดสำนักงานอัตโนมัติ	(2 – 0)
BE 516	Office Automation	
ฐศ 517	การบริหารการเงินในสถานศึกษา	(2 – 0)
BE 517	School Financial Management	
ฐศ 518	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่อการสอน	(2 – 0)
BE 518	Computer Assistant Instruction (C.A.I.)	
ฐศ 519	การพัฒนาบุคลิกภาพของครูธุรกิจ	(2 – 0)
BE 519	Personality development of Business teachers	
ฐศ 611	เทคโนโลยีสารสนเทศกับการพัฒนาการสอนธุรกิจ	2(2 – 0)
BE 611	Informational Technology in Improvement of Business Teaching	

ฐศ 612	เทคนิคการฝึกอบรมในองค์การธุรกิจ	(2 – 0)
BE 612	Training Technology in Improvement of Business Organization	
ฐศ 613	การใช้คอมพิวเตอร์ประมวลผลการวิจัย	2(2 – 0)
BE 613	Use of Computer in Data Processing	
ฐศ 614	การศึกษาอิสระ	2(2 – 0)
BE 614	Independent Studies	
ฐศ 615	มนุษย์สัมพันธ์สำหรับครูธุรกิจ	2(2 – 0)
BE 615	Business Teachers and Human Relation	
ฐศ 616	การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรทางการสอนธุรกิจ	2(2 – 0)
BE 616	Activity Modules for Business Teachers	
ฐศ 617	การจัดการศึกษาทางไกลทางธุรกิจ	(2 – 0)
BE 617	Management of Business Tele-Teaching	
ฐศ 618	การตัดสินใจทางธุรกิจศึกษา	(2 – 0)
BE 618	Decision Making in Business Education	
ฐร 551	คอมพิวเตอร์สำหรับการบริหารธุรกิจ	(2 – 2)
BU 551	Computer for Business Administration	
ฐร 554	การบริหารทรัพยากรเศรษฐกิจปัจจุบัน	3(3 – 0)
BU 554	Contemporary Economic Resources Management	
ฐร 555	การบริหารองค์กรเศรษฐกิจชนบท	(2 – 0)
BU 555	Rural Economic Organization Administration	
ฐร 556	การบริหารภาษีอากร	3(3 – 0)
BU 556	Tax Management	
ฐร 561	ปัญหาการบริหารทรัพยากรมนุษย์	(2 – 0)
BU 561	Human Resources Management Issues	

ธร 562	การบริหารทรัพยากรมนุษย์เชิงวิเคราะห์	2(2 – 0)
BU 562	Analytical Methods in Human Resources Management	
ธร 571	เศรษฐศาสตร์การบริหารขั้นสูง	2(2 – 0)
BU 571	Advanced Managerial Economics	
ธร 581	สัมมนามิติใหม่ของการบริหารธุรกิจ	(3 – 0)
BU 581	Seminar in contemporary Business Administration Dimension	
ธร 591	การวิจัยดำเนินการทางการบริหารธุรกิจ	3(3 – 0)
BU 591	Operations Research for Business Administration	
กง 531	การบริหารการเงินขั้นสูง	3(3 – 0)
FI 531	Advanced Financial Management	
กต 541	กลยุทธ์การตลาดโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลง	3(3 – 0)
MK 541	Marketing Strategies in the Changing World	
กต 542	การบริหารการส่งออก	2(2 – 0)
MK 542	Exporting Management	
บช 521	การบัญชีสำหรับการวางแผนและควบคุม	3(3 – 0)
AC 521	Accounting for Planning and Control	
บช 522	ปัญหาการบัญชีการเงินในปัจจุบัน	(3 – 0)
AC 522	Contemporary Financial Accounting Issues	

วิชาเลือกเสรี แผน ก ไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต

แผน ข ไม่น้อยกว่า 4 หน่วยกิต

โดยเลือกจากรายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยในระดับบัณฑิตศึกษารวมถึงรายวิชาในกลุ่ม

วิชาเอกเลือก

ปริญญานิพนธ์ (สำหรับ แผน ก)

ธศ 699 ปริญญานิพนธ์ 12(12 – 0)

BE 699 Thesis

สารนิพนธ์ (สำหรับ แผน ข)

ธศ 688 ปริญญานิพนธ์ 6(6 – 0)

BE 688 Research Paper

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาว นันทา ศรีสงทรัพย์
เกิดวันที่	18 กุมภาพันธ์ 2506
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	145 / 12 แขวง ปากคลอง เขต ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเลขาธิการคณะวิทยาศาสตร์ ฝ่ายวางแผนและพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
ตำแหน่ง	
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2524	ประถมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสุภาคมวิทยา
พ.ศ.2526	ประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดนาคปรก
พ.ศ.2527	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์
พ.ศ.2529	มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์
พ.ศ.2537	อนุปริญญา การบริหารจัดการ สถาบันราชภัฏธนบุรี
พ.ศ.2539	ศิลปศาสตรบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) สถาบันราชภัฏธนบุรี
พ.ศ.2545	การศึกษามหาบัณฑิต.(ธุรกิจศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ